

Bořetické LISTY

PROSINEC 2021 • Číslo 3

Vítěz v soutěži městských a vesnických zpravodajů roku 2017

František Petrásek – Nejčastější
dotazy a připomínky
k výstavbě kanalizace

Petr Zemánek – Léto v zimě?

Karolína Zborovská – Z Porta do
Santiaga pěšky za 12 dní aneb
Svatojanská pouť

Fotogalerie

Na podzim proběhlo ve spolupráci s HZS, stanicí Hustopeče taktické cvičení na bioplynové stanici, foto K. Otáhalová

Naši hasiči likvidovali hnízdo sršňů a vos, foto SDH Bořetice

Mladí hasiči začali opět trénovat, foto SDH Bořetice

Manželé Pazderkovi oslavili diamantovou svatbu, foto J. Michna

Fotogalerie

Slavnostní zahájení školního roku, foto Archiv školy

Schola Deo Gratias natáčí novou desku, foto J. Michna

Fotogalerie

Úterní průvod na cestě k Vrbici, foto M. Topolář

Vánoční atmosféra, foto R. Stohanzl

Fotogalerie

Volby do Poslanecké sněmovny proběhly ve školní tělocvičně, foto J. Michna

V září proběhl již 6. Bazárek s hadříky, foto K. Otáhalová

Zájem o volby byl v naší obci jako vždy vysoký, foto Archiv obce

Hledáme materiál na podzimní tvoření, foto Archiv školky

KALENDÁŘ SVOZU ODPADŮ 2022

BOŘETICE

TŘÍDÍME ODPAD

LEDEN	52	1	2	3	4	5	DUBEN	13	14	15	16	17	
pondělí		3	10	17	24	31	pondělí		4	11	18	25	
úterý		4	11	18	25		úterý		5	12	19	26	
středa		5	12	19	26		středa		6	13	20	27	
čtvrtek		6	13	20	27		čtvrtek		7	14	21	28	
pátek		7	14	21	28		pátek	1	8	15	22	29	
sobota	1	8	15	22	29		sobota	2	9	16	23	30	
neděle	2	9	16	23	30		neděle	3	10	17	24		
ÚNOR	5	6	7	8	9		KVĚTEN	17	18	19	20	21	22
pondělí		7	14	21	28		pondělí		2	9	16	23	30
úterý	1	8	15	22			úterý		3	10	17	24	31
středa	2	9	16	23			středa		4	11	18	25	
čtvrtek	3	10	17	24			čtvrtek		5	12	19	26	
pátek	4	11	18	25			pátek		6	13	20	27	
sobota	5	12	19	26			sobota		7	14	21	28	
neděle	6	13	20	27			neděle	1	8	15	22	29	
BŘEZEN	9	10	11	12	13		ČERVEN	22	23	24	25	26	
pondělí		7	14	21	28		pondělí		6	13	20	27	
úterý	1	8	15	22	29		úterý		7	14	21	28	
středa	2	9	16	23	30		středa	1	8	15	22	29	
čtvrtek	3	10	17	24	31		čtvrtek	2	9	16	23	30	
pátek	4	11	18	25			pátek	3	10	17	24		
sobota	5	12	19	26			sobota	4	11	18	25		
neděle	6	13	20	27			neděle	5	12	19	26		

svoz TKO (tuhý komunální odpad z domácností)

svoz BIO (biologicky rozložitelný komunální odpad) výsyp bio kontejnerů - PYTLE SE NEVOZÍ !!!

sběr papír, plast, nápojové kartony

otevřený sběrný dvůr: (zimní čas) středa 13:00 - 17:00 hod. / sobota 7:00 - 12:00 hod.

otevřený sběrný dvůr: (letní čas) středa 14:00 - 18:00 hod. / sobota 7:00 - 12:00 hod.

HANTÁLY a.s. - tel.: 519 361 171

Středisko svozu TKO - tel.: 519 361 183

Středisko skládka TKO - tel.: 519 430 291

www.hantaly.cz

DĚKUJEME VÁM, ŽE TŘÍDÍTE ODPAD

KALENDÁŘ SVOZU ODPADŮ 2022

BOŘETICE

ČERVENEC	26	27	28	29	30		ŘÍJEN	39	40	41	42	43	44
pondělí		4	11	18	25		pondělí		3	10	17	24	31
úterý		5	12	19	26		úterý		4	11	18	25	
středa		6	13	20	27		středa		5	12	19	26	
čtvrtek		7	14	21	28		čtvrtek		6	13	20	27	
pátek	1	8	15	22	29		pátek		7	14	21	28	
sobota	2	9	16	23	30		sobota	1	8	15	22	29	
neděle	3	10	17	24	31		neděle	2	9	16	23	30	
SRPEN	31	32	33	34	35		LISTOPAD	44	45	46	47	48	
pondělí	1	8	15	22	29		pondělí		7	14	21	28	
úterý	2	9	16	23	30		úterý	1	8	15	22	29	
středa	3	10	17	24	31		středa	2	9	16	23	30	
čtvrtek	4	11	18	25			čtvrtek	3	10	17	24		
pátek	5	12	19	26			pátek	4	11	18	25		
sobota	6	13	20	27			sobota	5	12	19	26		
neděle	7	14	21	28			neděle	6	13	20	27		
ZÁŘÍ	35	36	37	38	39		PROSINEC	48	49	50	51	52	
pondělí		5	12	19	26		pondělí		5	12	19	26	
úterý		6	13	20	27		úterý		6	13	20	27	
středa		7	14	21	28		středa		7	14	21	28	
čtvrtek	1	8	15	22	29		čtvrtek	1	8	15	22	29	
pátek	2	9	16	23	30		pátek	2	9	16	23	30	
sobota	3	10	17	24			sobota	3	10	17	24	31	
neděle	4	11	18	25			neděle	4	11	18	25		

svoz TKO (tuhý komunální odpad z domácností)

svoz BIO (biologicky rozložitelný komunální odpad) výsyp bio kontejnerů - PYTLE SE NEVOZÍ !!!

sběr papír, plast, nápojové kartony

otevřený sběrný dvůr: (zimní čas) středa 13:00 - 17:00 hod. / sobota 7:00 - 12:00 hod.

otevřený sběrný dvůr: (letní čas) středa 14:00 - 18:00 hod. / sobota 7:00 - 12:00 hod.

HANTÁLY a.s. - tel.: 519 361 171

Středisko svozu TKO - tel.: 519 361 183

Středisko skládka TKO - tel.: 519 430 291

www.hantaly.cz

DĚKUJEME VÁM, ŽE TŘÍDÍTE ODPAD

PATŘÍ SEM:

zbytky jídel rostlinného původu,
zbytky ovoce a zeleniny, květiny,
čajové sáčky, kávový odpad
včetně filtrů a ubrousků,
tráva, plevel, zbytky rostlin,
listí, seno, sláma, košťály a
celé rostliny

NEPATŘÍ SEM:

zbytky jídel živočišného původu,
plasty, sklo, kovy, kameny,
nebezpečný odpad,
směsný komunální odpad,
stavební odpad, zemina,
textil, cigarety, popel,
uhlí, jednorázové pleny,
uhynulá zvířata

Úvodník

Vážení spoluobčané, čtenáři Bořetických listů, rok 2021 se pomalu blíží ke svému konci. Posun času v posledním říjnovém víkendu nám přinesl brzké stmívání. A po pěkném slunečném počasí už dorazila i typická podzimní chladná rána. Loni touto dobou jsme žili v době nejistoty, zavřených škol, restaurací, kulturních akcí. Nemohli jsme navštívit blízké v sociálních službách a nemocnicích. I po roce je tu koronavirus stále s námi. Jsme s ním ale více seznámeni, máme nové poznatky v léčbě, část spoluobčanů je očkována. Věřme tedy, že se loňský scénář nebude opakovat. Buďme k sobě ohleduplní. Dodržujme hygienická opatření a chraňme zdraví své i svých blízkých.

Od posledního vydání Bořetických listů uplynulo již několik měsíců. Proběhly krojované hody, 7.–8. srpna pořádala SSRKH Svatovavřinecké noční otevřené sklepy, děti se vrátily po letních prázdninách zpět do školních lavic. Vinaři sklídili letošní úrodu hroznů a jsou v plném pracovním nasazení při zpracování a výrobě vína. V říjnu jsme si zvolili nové poslance do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. V pátek 5. listopadu se uskutečnil lampiónový průvod s opékáním špekáčků na sóle, který se opět těšil hojně účasti. Den

poté, v sobotu 6. listopadu vinaři pořádali Putování za mladým vínem 2021. Ostatní plánované akce se uskuteční s ohledem na aktuální epidemická opatření.

Stále probíhají výkopové práce při výstavbě stok a přípojek kanalizace. Po odsouhlasení provedené změny v projektové dokumentaci byla opět zahájena i výstavba objektu ČOV. Protože stále opakovaně řešíme stejné připomínky či stížnosti k této stavbě, přečtěte si ve zvláštním článku odpovědi na nejčastější dotazy. Všechny podněty ze strany občanů jsou dále předávány zhotoviteli a technickému dozoru k vyjádření a dalšímu řešení.

V příštím roce nás čekají dokončovací práce při výstavbě ČOV a kanalizace, ale je to také rok, ve kterém začínáme splácet úvěr na tuto stavbu. Musíme počítat s tím, že realizace dalších investičních projektů bude značně omezená.

Závěrem bych chtěl všem čtenářům popřát klidnou dobu adventu. Postupně si v adventní neděle zapálíme čtyři svíce na adventním věnci a budeme očekávat Štědrý den. Vánoční svátky ať jsou plné radosti, lásky, splněných přání a krásných chvil v kruhu rodiny a přátel. Do blížícího se nového roku si společně přejme hlavně zdraví, zdraví a zdraví...!

František Petrásek, starosta

Informace k probíhající výstavbě kanalizace a ČOV – sledované období k 31. 10. 2021

SO.01 Areál ČOV Bořetice – montáž výztuže základové desky dna ČOV SO.02

Stoková síť, **SO.04** Gravitační kanal. přípojky – celkem provedeno **7 603 m**

stoka A (celkem **1 360 m**, provedeno **849 m**) – hotovo, zbývá výtlač, přípojky dokončeny

stoka AB výtlač (celkem **72 m**, provedeno **72 m**) – hotovo

stoka AC (celkem **418 m**, provedeno **418 m**) – hotovo včetně přípojek

stoka AC-1 (celkem **319 m**, provedeno **319 m**) – hotovo včetně přípojek

stoka AC-1-1 (celkem **74 m**, provedeno **48 m**) – hotovo včetně přípojek

stoka AC-2 (celkem **173 m**, provedeno **173 m**) – hotovo

stoka AC-3 (celkem **21 m**, provedeno **20 m**) – hotovo včetně přípojek

stoka AC-4 (celkem **167 m**, provedeno **167 m**) – hotovo včetně přípojek

stoka AC-5 (celkem **86 m**, provedeno **86 m**) – hotovo včetně přípojek

stoka AC-5 výtlač (celkem **114 m**, provedeno **114 m**) – hotovo

stoka AD (celkem **70 m**, provedeno **70 m**) – hotovo včetně přípojek

stoka AD výtlač (celkem **400 m**, provedeno **400 m**) – hotovo

stoka B (celkem **2 059 m**, provedeno **1 821 m**) – práce na stoce přerušeny, další práce budou pokračovat po schválení a předání změny řešení s ČS4

stoka BA (celkem **726 m**, provedeno **617 m**) – zemní práce, podsyp, pokládka, obsyp potrubí DN 250 a zásyp v úseku od šachty ŠBA.17

k ŠBA.18, provedena dl. 95 m, provádění přípojek protlakem v úseku ŠBA 9–12.

stoka BA-1 (celkem **352 m**, provedeno **352 m**) – hotovo včetně přípojek

stoka BA-1-1 (celkem **40 m**, provedeno **40 m**) – hotovo včetně přípojek

stoka BA-1-2 (celkem **75 m**, provedeno **75 m**) – hotovo včetně přípojek

stoka BA-2 (celkem **98 m**, provedeno **98 m**) – hotovo včetně přípojek

stoka BA-3 (celkem **128 m**, provedeno **128 m**) – zemní práce, podsyp,

pokládka, obsyp potrubí DN 250 a zásyp v úseku od šachty ŠBA-3.3 k ŠBA-3.4, provedena dl. 54 m, hotovo bez přípojek

stoka BA-3-1 (celkem **42 m**, provedeno **35 m**) – zemní práce, podsyp,

pokládka, obsyp potrubí DN 250 a zásyp v úseku od šachty ŠBA-3.2 k ŠBA-3-1.3, provedena dl. 35 m

stoka BA-4 (celkem **101 m**, provedeno **68 m**) – zemní práce, podsyp, pokládka, obsyp potrubí DN 250 a zásyp v úseku od šachty ŠBA.17 k ŠBA-4.2, provedena dl. 68 m

stoka BC (celkem **258 m**, provedeno **258 m**) – hotovo včetně přípojek

stoka BD (celkem **354 m**, provedeno **354 m**) – hotovo včetně přípojek

stoka BD-1 (celkem **27 m**, provedeno **27 m**) – hotovo včetně přípojek

stoka BD-2 (celkem **26 m**, provedeno **26 m**) – hotovo včetně přípojek

stoka BE (celkem **397 m**, provedeno **397 m**) – hotovo včetně přípojek

stoka BF (celkem **156 m**, provedeno **156 m**) – hotovo včetně přípojek (gravitační část)

stoka BF tlaková část (celkem **245 m**, provedeno **0 m**) – provedeny protlak pod SÚS $17 \times 7 = 119$ m probíhají výkopové práce pro osazování jímek

stoka BG (celkem **355 m**, provedeno **355 m**) – hotovo včetně přípojek
stoka BG-1 (celkem **45 m**, provedeno **60 m**) – hotovo včetně přípojek

Značení jednotlivých stok je možné dohledat v BL č. 1/2021, kde je uveřejněný celkový situační výkres výstavby kanalizace a ČOV v obci.

Věcné plnění ke konci sledovaného období – 9/2021

stoky	Délka potrubí		
	Celkem dle dokumentace	Provedeno celkem	Zbývá realizovat
	m	m	m
Bořetice	8 938	7 046,3	1 416,1

veřejné části přípojek	dle dokumentace		provedeno celkem		zbývá realizovat	
	počet ks	délka m	počet ks	délka m	počet ks	délka m
uznatelné DN 150	464	3 833,0	397	2 451,4	67	1 381,6
uznatelné DN 200	22	267,0	4	38,2	18	228,8
neuznatelné	5	49,0	0	0,0	5	49,0
celkem	491	4 149,0	401	2 489,6	90	1 659,4

Finanční plnění ve sledovaném období – 9/2021 v Kč bez DPH

období do září 2021	lhůta výstavby (den)/ cena dle SoD bez DPH(Kč)	skutečnost od 23. 9. 2020 (Kč/den)	zbývá (den/Kč)
časové plnění	600	373	227
finanční plnění	173 407 536,27	100 228 755,35	73 178 780,92

František Petrásek, starosta

Kulinářské okénko

Výborné kuřecí karbanátky

0,5 kg kuřecích řízků, 1 cibule, 1 vejce, 1 polévková lžíce mouky nebo škrobu, dle chuti sůl, pepř, koření nebo bylinky, 1 kelímek smetany a nastrouhaný sýr (eidam nebo gouda)
 Toto množství vám postačí asi na 4 porce.

Příprava: Nachystejte si stolní olej a pánve, ve které budete karbanátky smažit. Poté si vezměte kuřecí maso, důkladně jej omyjte a nakrájejte je na co nejmenší kostičky.

Čím menší budou, tím lépe se vám bude s masem pracovat. Poté si do misky rozklepněte jedno vajíčko, přidejte najemno nakrájenou cibuli, sůl, pepř, koření, trochu smetany a nastrouhaný sýr.

Vše důkladně promíchejte. Pokud se vám bude zdát výsledná směs příliš vodnatá, můžete použít trochu strouhanky, aby se vám s masem dobře pracovalo. Ze směsi vytvořte menší kuličky nebo placičky. Podle toho, jak jste zvyklí. Pak každou kuličku obalte v mouce (škrobu).

Vezměte si pánve a nechte rozehřát olej. Pak karbanátky položte na rozpálený olej a stáhněte na mírný plamen. Smažte je z obou stran dozlatova. Po vytažení z pánve nechte osušit na papírové utěrce, která vsákne přebytečný olej.

Tip: Pokud si chcete připravit zdravější verzi bez tuku, upečte si karbanátky v troubě na pečicím papíru. Výsledná chuť bude rovněž výborná a můžete si pochutnat bez výčitek.

Zapečené brambory s keфіrem

1 kg brambor, 150–200 g sýra, 500 ml keфіru, 1 cibule, 3 stroužky česneku, rostlinný olej na smažení, sůl a koření na brambory

Příprava: Vezměte si cibuli a nakrájejte si ji na půlkolečka. Poté ji prudce osmažte na rozpáleném oleji. Dejte pozor, aby se nespálila. Brambory omyjte a oloupejte. Nakrájejte je na tenké plátky a dejte do misky. Vše osolte a okořeňte. Poté k nim přidejte osmaženou cibuli a asi jednu třetinu nastrouhaného sýra. Nakonec do směsi prolisujte česnek. Vezměte si oblíbenou zapékačskou mísu a vymažte ji tukem. Vložte do ní bramborovou směs s cibulí a zalejte keфіrem. Ještě jednou vše promíchejte, aby se chutě pořádně spojily a aby se keфіr dostal všude.

Předehřejte si troubu asi na 180 stupňů a brambory pečte asi po dobu 30 až 35 minut. Záleží na druhu trouby. Jakmile jsou brambory téměř měkké, vyjměte mísu a nasypete rovnoměrně po povrchu zbylý sýr, aby se vám vytvořila krásná křusta. Pečte dalších 15 minut.

Vážení čtenáři, chcete se s námi podělit o recept na nejlepší bábovku či o to, jak vaše babička dělala beleše? Zašlete nám své recepty na webboretice@seznam.cz a v příštím čísle vám je rádi uveřejníme.

Rubriku připravila Lenka Grúzová

Jaká kultura nás čeká v roce 2022?

9. ledna Myslivecký ples

– pořádá Myslivecké sdružení Bořetice

18. ledna Tradiční Tříkrálová sbírka

– pořádá Římskokatolická farnost Bořetice

12. února Reprezenční ples SSRKH

– pořádá Republika Kraví hora

19. února Krojový ples

– pořádá Chasa z Bořetic

12. března Dětský maškarní karneval

– pořádá TJ Sokol Bořetice

19. března Bořetická uzlovačka

– pořádá SDH Bořetice

10. dubna Hodnocení vín – degustace

– pořádá Republika Kraví hora

17. dubna Velikonoční výstava vín

– pořádá Republika Kraví hora

1. května Pálení čarodějnic

– pořádá kulturní komise a SDH Bořetice

7. května Žehnání nové hasičské zbrojnice

– pořádá obec Bořetice ve spolupráci s SDH Bořetice

28.–29. května Den otevřených sklepů

– pořádá Republika Kraví hora

5. června Den dětí

– pořádá kulturní komise ve spolupráci se spolky obce

19. června Školní akademie

– pořádá ZŠ a MŠ Bořetice

24. července Pouť ke sv. Anně

– pořádá Římskokatolická farnost Bořetice

29. července Stavění hodovní máje

– pořádá bořetická krojovaná chasa

31. července Předhodovní zpívání

– pořádá mužský soubor Svodničan a kulturní komise

1.–3. srpna Krojované hody

– pořádá bořetická krojovaná chasa

7. srpna Noční otevřené sklepy

– pořádá Republika Kraví hora

27. srpna Dědinový turnaj

– pořádá TJ Sokol Bořetice

8. října 21. ročník běhu za bořetickým burčákem a běhu Bořeticemi

– pořádají Obec Bořetice, Běžecký klub Hodonín, SDH Bořetice a Republika Kraví hora

4. listopadu Lampiónový průvod

– pořádá kulturní komise ve spolupráci s SDH Bořetice

5. listopadu Putování za mladým vínem

– pořádá Republika Kraví hora

27. listopadu Setkání se seniory

– pořádá kulturní komise

3. prosince Vánoční jarmark

– pořádá kulturní komise

4. prosince Mikuláš v kostele

– pořádá Římskokatolická farnost Bořetice

31. prosince Silvestrovské derby

– pořádá TJ Sokol Bořetice

Zpráva o činnosti obecní knihovny

O prázdninách byla knihovna otevřena. V září jsem opět přivezla mnoho pěkných knih, pro děti a dospělé z Výměnného fondu Břeclav. Doplnila jsem knihy o povinnou školní četbu. Například od Karla Čapka, Ivana Olbracht, Williama Shakespeara, Viktora Dyka a mnoho jiných autorů.

Do konce roku ještě bude nakoupeno pro čtenáře mnoho pěkných knih různých žánrů, z finančních prostředků plánovaných pro letošní rok. Také jsou v knihovně pro čtenáře k zapůjčení časopisy – jsou to

Rozmarýna, Meduňka, Záhady života, Pravý domácí časopis, ABC, Čtyřlístek, Mateřídouška aj.

Připomínám také naše webové stránky www.knihovnaboretice.webk.cz, kde se dozvíte o knihovně a probíhajících akcích více. Těším se na Vaši návštěvu.

Přeji Vám všem krásné, klidné a pohodové vánoční svátky a šťastný nový rok 2022.

Na vaši návštěvu se těší knihovnice Lenka Grúzová

Mockrát děkujeme všem, kteří přispěli na vydávání Bořetických listů

Paní Marie Ostřížková, Bořetice	za 200 Kč	Paní Marie Beránková, Tvarožná	za 250 Kč
Paní Marie Škubicová, Velké Bílovice	za 200 Kč	Pan Václav Bařina, USA	za 2 000 Kč
Rodina Kalvodova, Žatčany	za 200 Kč	Pan Petr Bařina, USA	za 500 Kč
Manželé Květoslava a Josef Jurasovi, Bořetice	za 200 Kč	Paní Marie Kopáčková, Nové Město na Moravě	za 1 000 Kč
Manželé Anna a František Dufkovi, Hodonín	za 500 Kč	Všem ještě jednou mockrát děkujeme.	

Společenská kronika

Vítejte mezi námi:

srpen

Jakub Zálešák

září

Patrik Krejčí

říjen

Barbora Marešová
Simona Režná

listopad

Matias Springer

Sňatek uzavřeli

září

Darina Šebestová a Milan Kaňka

říjen

Klára Vyhnáková a Václav Otáhal

Jubilanti:

Jubilanti 70 let

září

Jaroslav Chrástek
Zlata Sadílková

říjen

Blažena Škrancová
Milada Duhanská

listopad

Miloslav Vala

Jubilanti 75 let

září

Ludmila Šafránková
Marie Kadlecová

listopad

Bohumil Chrástek

Jubilanti 80 let

srpen

Marie Petrásková
Ludmila Grůzová

říjen

Libuše Fridrichová

listopad

Františka Lubalová
Marie Petrásková

Jubilanti 85 let

srpen

Marie Spieglová

Jubilanti 90 let

prosinec

Jan Janošek

Z našeho středu navždy odešli:

červen

Josef Malinka

září

Marie Bukovská
Verona Lukáčová
Václav Švanda

listopad

Stanislav Bíza
Jarmila Chrástkova

Z jednání zastupitelstva

Zastupitelstvo obce Bořetice na svém XX. mimořádném veřejném zasedání konaném dne 4. 8. 2021:

- **schválilo** změnové listy a dodatek č. 4 na akci „Výstavba kanalizace a ČOV v obci Bořetice“. Změny spočívají ve vícepracích i méněpracích, které souvisejí se zakládáním budovy ČOV i s budováním kanalizační sítě. Vícepráce vznikly v souvislosti se založením ČOV, resp. nutností dalšího ztužení a rozpažení štetovnic na budově ČOV kvůli nestabilnímu podloží, a dále z důvodů nutných změn technického řešení pokládání kanalizačního potrubí a změně technologie z gravitační kanalizace na tlakovou kanalizaci kvůli vysoké hladině spodní vody a neúnosnému podloží některých úseků kanalizace. Méněpráce vznikly jinou technologií protlaků na hlavní (krajské) komunikaci.

Zastupitelstvo obce Bořetice na svém XXI. veřejném zasedání konaném dne 8. 9. 2021:

- **vzalo na vědomí** rozsudek Krajského soudu v Brně o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Břeclavi. Jedná se o soudní spor mezi žalobcem Roman Arbaite, stavební huť, s.r.o., Znojmo a žalovanou obcí Bořetice ohledně výběrové řízení na zateplení kulturního domu, které proběhlo v roce 2014. Tehdejší rada obce nedoporučila podepsání smlouvy a bývalé zastupitelstvo nepodepsání smlouvy schválilo. Důvodem bylo, že nabídkovou cenu považovalo za příliš vysokou, předpokládaná hodnota nabídky byla

něco přes 4 mil. Kč, nabídková cena byla asi 6,5 mil. Kč. Pan Arbeiter chtěl za nepodepsání kupní smlouvy kompenzaci, v roce 2015 podal žalobu, jednalo se dle něj o předsmísluvní odpovědnost, proběhly soudy, v první instanci nás soud žaloby zprostil, při odvolání soud dal za pravdu p. Arbeiterovi a následně rozsudek odvolacího soudu potvrdil i krajský soud. Částka vč. příslušenství se vyšplhala z cca 500 tis. na 760 tis. Kč. Po poradě s právním zástupcem Obec Bořetice podá dovolání k Nejvyššímu soudu, nicméně dovolání nemá odkladný účinek, částku bylo třeba uhradit.

- **schválilo** finanční příspěvek ve výši 5 000 Kč Městysu Moravská Nová Ves na obnovu pomníku T. G. Masaryka.
- **schválilo** prodej motorového vozidla ŠKODA CAS-25-RTHP, rok výroby 1984, za cenu 59.290 Kč dle znaleckého posudku 8201-309/21 ze dne 10. 5. 2021.

Upozornění: jedná se o upravený výňatek (s komentáři) z přijatých usnesení s komentářem. Plnou verzi usnesení je možné nalézt na webu Bořetic www.boretice.cz, záložka Samospráva obce/Usnesení z jednání ZO, popř. na obecním úřadu Bořetice. Ve stejné záložce naleznete i Zápisy z jednání ZO. Nově je možné zápisy i usnesení zastupitelstva obce Bořetice nalézt online i na www.uzob.cz.

Nejčastější dotazy a připomínky k výstavbě kanalizace

Vzhledem ke stále se opakujícím dotazům vás chci informovat o nejčastějších upozorněních ze strany občanů a odpovědích na tyto otázky, které poskytl zhotovitel stavby.

1. Prašnost

Tento problém se řešil a řeší na téměř každém kontrolním dnu. Na posledním jednání byli přítomni i zástupci Odboru životního prostředí Hustopeče a zhotovitel přislíbil nápravu.

2. Dopravní značení

O povolení zvláštního užívání stanovení přechodné úpravy provozu, značení, nebo úplné uzavření komunikace si vždy žádá zhotovitel u příslušného odboru dopravy. Současně zodpovídá za správnost a umístění dopravního značení podle vydaného rozhodnutí. Již v minulém čísle Bořetických listů jsem vás ale informoval o zálibě některých našich spoluobčanů dopravní značení otáčet, přemísťovat popř. zcela odstranit. Samozřejmě při řešení problému zhotovitel na přístup občanů Bořetic poukázal. Otázka snížení rychlosti souvisí i s prašností. Bohužel k nepřizpůsobení rychlosti stavu vozovky dochází i z řad našich spoluobčanů. Obec požádala Policii ČR – Dopravní inspektorát o namátkové provedení dodržování pravidel silničních provozu v obci se zaměřením na kontrolu rychlosti.

3. Odložená oprava komunikace

V podzimních měsících měla být provedena oprava komunikací. Po dohodě zhotovitele a Správy a údržby silnic Břeclav, po konzultaci a doporučení technického dozoru a s následným souhlasem obce, byla tato oprava odložena z důvodu lepšího dosednutí výkopů po zimním období.

Dalším důvodem je nekvalitní provedení položení chodníků a silničních obrubníků. Na posledním kontrolním dni bylo řešeno se zhotovitelem a bylo dohodnuto, že opravy chodníků a obrubníků provede do konce listopadu tohoto roku. Na základě stížností na kvalitu provedení zhotovitel odvolal jednu firmu, která prováděla nekvalitní práci. V dohodě mezi zhotovitelem a SUS Břeclav je zvláštní užívání pro vstup do těchto komunikací povolen do 30. 11. 2021. Do tohoto data budou prováděny výkopy spojené s pokládkou kanalizace a domovních přípojek směr Vrbice a Němčičky. Od 30. 11. 2021 budou práce přerušeny, výkopy budou zapraveny štěrkodrtí do výše nivelity, aby bylo možné obnovit provoz a provádět případnou zimní údržbu SÚS JMK. Zásypy rýh budou průběžně kontrolovány zhotovitelem a udržovány v provozuschopném stavu. Práce na těchto komunikacích budou pokračovat cca od dubna 2022.

4. Škody způsobené na majetku

Objednatel má od zhotovitele doložené provedené pasporty technického stavu stavebních objektů v obci, kde probíhala a probíhá výstavba kanalizace (vnější pohledy) a stav chodníků včetně komunikací, které zpracovala RC REAL CONSULT stavební kancelář, Ing. Miroslav Nejdek, CSc., aut. ing., Olomouc. V případě poškození objektu, které není viditelné z venkovního pohledu a je podle Vás způsobené vlivem stavby je potřeba řešit přímo se zhotovitelem stavby.

František Petrásek, starosta

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 8.–9. 10. 2021

Vážení spoluobčané, níže vám přinášíme výsledky voleb v naší obci:
Voliči v seznamu: 1 159
Vydané obálky: 855

Volební účast v %: 73,77
Odevzdané obálky: 853
Platné hlasy: 844

Číslo	Strana Název	Platné hlasy	
		Celkem	V %
1	Strana zelených	10	1,18
2	Švýcarská demokracie	2	0,23
3	VOLNÝ blok	4	0,47
4	SPD	53	6,27
5	ČSSD	32	3,79
7	ALIANCE NÁRODNÍCH SIL	0	0,00
8	Trikolora Svobodní Soukromníci	17	2,01
9	Aliance pro budoucnost	2	0,23
10	Hnutí Prameny	0	0,00
11	Levice	0	0,00

12	PŘÍSAHA Roberta Šlachty	46	5,45
13	SPOLU – ODS, KDU-ČSL, TOP 09	350	41,46
14	SENIORI 21	2	0,23
15	Urza.cz: Nechceme vaše hlasy	0	0,00
16	Koruna Česká	0	0,00
17	PIRÁTI a STAROSTOVÉ	130	15,40
18	KSČM	41	4,85
19	Moravské zemské hnutí	1	0,11
20	ANO 2011	139	16,46
21	Otevřeme ČR normálnímu životu	4	0,47
22	Moravané	11	1,30

Zdroj: www.volby.cz

Krátce z obce

- **Máme stavební povolení na vybudování stavebních míst v lokalitě Záhumenice-Příhon.** Původní rozpočet vycházel na cca 30 mil. Kč, nicméně naším cílem je budovat infrastrukturu postupně a provádět jen práce, které jsou v daném okamžiku nezbytné a žádoucí. V tuto chvíli tedy počítáme s částkou někde kolem 15 milionů. Vlivem problémů při výkupu pozemků se bude prioritně dělat zřejmě zatím pouze jedna strana (14 stavebních míst), nicméně nyní je nutné upřesnit rozpočet tak, abychom mohli oslovit vybrané stavebníky a stanovit cenu za metr čtvereční. Je nutné také vejít v jednání s bankou, která nám kvůli úvěru na ČOV musí veškeré investiční akce nad 1 mil. Kč schvalovat. Naším cílem je také získat na výstavbu infrastruktury dotaci z národních zdrojů, která může činit až 150 tis. Kč na jedno stavební místo, v souvislosti s tím už jsme oslovili dotační agenturu, aby nám zpracovala žádost o dotaci.
- **Určitě jste si všimli stavebních prací u Jednoty, obec tam buduje podélné stání pro pět aut,** ulice by tak měla být v budoucnu lépe průjezdná. Chtěli jsme parkování udělat ze zatravněvacích panelů, nicméně jejich cena je v současné době astronomická, takže se musíme spokojit s „obyčejnou“ dumou. Na funkci to ale nebude mít vliv.
- **Vzhledem k tomu, že stále rostou a do budoucna ještě růst budou náklady na ukládku a vzhledem k tomu, že na našem sběrném dvoře kontinuálně roste množství uloženého zejména směsného odpadu, vedeme debatu o zpoplatnění uložení některých druhů odpadu na sběrném dvoře,** možností je více, vč. zakoupení váhy na sběrný dvůr.
- **Obec není spokojena s kvalitou a rychlostí oprav některých chodníků.** Ačkoli se po dohodě Správy a údržby silnic JMK a zhotovitele posunul termín oprav hlavních komunikací ve správě SUS JMK na jaro 2022 a bylo tedy o to více času uvést chodníky do původního stavu, prozatím je odvedená práce na některých místech (např. ulice k Vrbici) velmi nekvalitní a zhotovitel i technický dozor stavby jsou na to opakovaně upozorňováni s tím, že takovouto práci obec nepřevzme. Chodníky by měly být opraveny dle slibu zhotovitele do 30. 11., do tohoto data by měly být také komunikace ve správě SUS JMK připraveny k zimní údržbě. Obec bude trvat na tom, aby si komunikace přišla SUS JMK převzít a písemně potvrdila, že provedené zásady jsou provedeny tak, že bude možno zimní údržbu provádět. Zhotovitel pak má za povinnost udržovat komunikace ve sjízdném stavu a průběžně provádět dosypy.
- **Krajský úřad JMK nám zaslal Protokol o kontrole veřejné sbírky na hasičskou cisternu,** provedenou kontrolou nebylo zjištěno porušení právních předpisů a výtěžek sbírky byl využit v souladu s jejím účelem. Děkujeme ještě jednou všem dárcům.
- **Na hasičskou cisternu se nám také podařilo získat individuální dotaci z Jihomoravského kraje ve výši 100 tis. Kč.**

- **Budova bývalého Bupra bude poskytnuta k využití Centru 3G,** resp. k setkávání našich maminek a jejich dětí, i starší generace, nicméně je třeba udělat zcela novou elektrickou přípojku a trochu prostor zkulturnit, ale jsme moc rádi, že v Bořeticích taková skupina funguje. Pokud je chcete finančně podpořit, na obci je možno přispět do pokladničky.
- **Dodržujte prosím dopravní značení a zejména omezenou rychlost v obci.** Máme stížnosti na praskání zdí domů, zejména v ulici k Vrbici. Obec už zaslala podnět na obvodní oddělení Policie ČR, aby byla zejména omezená rychlost v obci kontrolována.
- **Projekt na rozšíření kapacity MŠ byl z dočasného řešení přepracován na trvalé.** Projekt nové třídy o kapacitě 24 žáků na budově „nové školy“ byl zaslán na hygienu, nicméně vzhledem k větším úpravám bude nutné vypracovat dokumentaci pro stavební povolení a zahájit stavební řízení. Nová ordinace praktického lékaře se v současnosti projektuje, měla by vyrůst místo budovy nevyužívaných garáží za mateřskou školkou. Uvolněný prostor současné ordinace jistě najde v budoucnu rozumné využití, po úpravě třeba jako další byt.
- **Od 1. 1. 2022 chystáme nové vyhlášky o poplatku za odpad a o poplatku z ubytování.** U poplatku za odpad je to kvůli novému zákonu o místních poplatcích, kdy si obec musí vybrat mezi tím, jestli občané budou platit paušál nebo dle vyprodukovaného odpadu nebo podle objemu nádoby na odpad, a taky bohužel kvůli zvyšující se ceně za ukládku. Na rok 2022 je navržen (stejně jako doposud) paušál, nicméně tento systém není spravedlivý ani motivující, proto (pokud to zastupitelstvo odsouhlasí) bychom chtěli od roku 2023 zavést po domluvě s firmou zajišťující odvoz odpadu spíše platby dle množství vyprodukovaného odpadu, s tím ale ruku v ruce musí přijít pravidla hry i na sběrném dvoře. Co se týče poplatku z ubytování, tam navrhujeme mírné zvýšení z 10 Kč na 15 Kč/noc, což vzhledem k tomu, že zákon obcím umožňuje vybírat až 50 Kč/noc, není tak hrozné. Obci mj. s turismem vznikají náklady např. na bezpečnostní agenturu, na řešení přestupků nebo na opravu poničeného obecního majetku.
- **Příští rok nás čeká 800. výročí od první písemné zmínky o Bořeticích.** Tuto událost si jistě v nějaké formě důstojně připomeneme, ale bude velmi záležet na aktuální epidemické situaci, stavu dokončení kanalizace v obci a jistě také chuti nás všech se do příprav reálně zapojit.
- **Žehnání nové hasičské zbrojnice spolu s žehnáním nově pořízených automobilů je naplánováno na 7. května,** ale opět bude záležet na epidemické situaci v jaké konkrétní formě se tato akce uskuteční.

Milí Bořeťáci, přeji Vám všem krásné prožití Vánoc v kruhu Vašich nejbližších a do roku 2022 hlavně pevně zdraví a životní optimismus.

Jiří Michna, místostarosta

SAMI SOBĚ

Na Kdousově se cestovalo a vynalézalo

„Na Kdousov je cesta jako žádná ze sta...” tak začíná hymna tábora. V letošním roce zněla na dvou turnusech na začátku července. Celkem 75 dětí a několik desítek vedoucích i praktikantů soutěžilo, závodilo a pracovalo v dopoledních výukách.

První turnus byl ve znamení „Cesty kolem světa”. Děti formou her, kvízů procestovaly Čínu, Rusko, Egypt, Kanadu, Řecko i Itálii. Týmy – zelení turisté, rudí bojovníci, slunečnice na cestách, mořeplavci – se snažily získat co nejvíce bodů do celotáborové hry. S návštěvou jednotlivé země byl spojen i jídelníček. Nejvíce chutnaly hamburgery. Kromě soutěží probíhalo bodování pokojů, uskutečnila se stezky odvahy, táborák a na závěr diskotéka.

Po celou dobu tábora se o naše chuťové buňky staral kuchař Milan Škranc a o naše bolístky zdravotnice Lucie Folerová.

Druhý turnus měl název Vynálezci. Jednotlivé týmy – žlutí vědátory, modří Einštajni, červení astronauti a zelený tým chemiků – prověřily svoje znalosti o molekulách, vodě, hvězdách, robotice. Proběhlo noční malování hvězdné oblohy, populární Masterchef ve vaření na přírodním ohništi. Tentokrát bylo úkolem jednotlivých skupin uvařit česnečku. Povedla se. Na závěr týdne proběhla soutěž Kdousov má talent.

A co víc dodat? Počasí nám přálo, bylo právě prázdninové. Všichni jsme si to užili. Poděkování patří všem sponzorům, vedoucím i praktikantům, řidiči autobusu p. Tihlářovi za zdárný průběh. A za rok zase na shledanou.

Lenka Bukovská, vedoucí tábora Kdousov

Ustavení zvláštních vojáků pomocných technických praporů

V uplynulém roce si příslušníci pomocných technických praporů (PTP) připomínali jejich založení – říjen 1950. Tito vojáci měli zvláštní určení. Převážně byli označováni „E“. Vůbec nebyli vycvičeni v zacházení se zbraní. Jejich hlavní náplní bylo pracovat na různých místech. V roce 1990 se již nenašly žádné dokumenty o celkovém počtu těchto vojáků. Uvádí se, že jich mohlo být za období říjen 1950–30. duben 1954 až 30 tisíc. Špatně se dala dohledat jejich evidence. Je možné, že jejich dokumenty byly skartovány.

V průběhu uvedeného data by se dalo rozlišit zařazení těchto mužů do čtyř skupin:

- I. mladí kněží, členové řádu, seminaristé;
- II. členové zvláštních oddílů na tzv. výjimečném cvičení;
- III. těžký PTP – v hornictví;
- IV. skupina ve stavební činnosti.

První, kněžská skupina byla povolána do vojenského prostoru Libavá. Jejich úkolem bylo připravit dřevěné ubytovací prostory pro cvičící vojáky. Prostor Libavá je poměrně ve vyšší nadmořské výšce (450–500 m). Tato skupina měla být přísně izolována od občanů. Není mnoho záznamů, jen moje menší poznámky. Když narukovali na Libavou, neměli přidělenou práci, v neděli požádali velitele, aby jim dovezl kněze z Domašova, který by odsloužil mši svatou. Opravdu asi po čtyři neděle tuto službu vykonal. Později jim to již nebylo povoleno. V zimním období vyhořel v Karlových Varech luxusní hotel Moskva, dříve Pupp. Na jaře byla kněžská skupina do Varů převedena. Likvidace požářiště byla obtížná, dosti nebezpečná. Úplné vyklizení jim trvalo po celé léto. Po ukončení tohoto úkolu byli převezeni do Prahy na letiště Kbely. O činnosti na tomto pracovišti jsem nic nezjistil. 30. dubna 1954 po zrušení PTP byli všichni kněží propuštěni.

Do druhé skupiny bývali odesíláni z velké části sedláci, kteří plnili dodávky, ale nechtěli vstoupit do JZD. I na bořetické desce najdeme takovéto vojáky. Co všechno se může stát při takovém hurá stylu je až skoro nepochopitelné. Znal jsem jednoho z těchto vojáků, který sloužil v Košicích na stavbě obytných domů. Stavební činnost se v zimě zpravidla moc neprovádí. Tak tomu bylo i v tomto případě. Ve spodní části budovy byl postaven kotel na vyhřívání. Pokud bylo uhlí, tak se topilo a až uhlí nebylo, tak se shánělo, při čem by se dalo ohřát. Našly se balíky parket, do konce zimy se topilo krásnými dubovými parketami. Stejně jako u předešlé skupiny po 30. dubnu 1954 byli všichni propuštěni.

Třetí skupinou byly tzv. těžké PTP. To byla nejhorší skupina. Zvyknout si na těžkou práci v dolech není tak jednoduché. Velká skupina byla zařazena na Ostravsku, byl to nástupový ročník 1951. Stálí zaměstnanci byli těmto pomocníkům dobrou oporou. Vedli je k tomu, jak a co je potřeba dělat. Poněvadž za práci byli členové odměňováni. Za každý odpracovaný den se jim srážela částka 35 Kč za stravu a ubytování. Zbytek byl rozdělen na dvě poloviny. Jedna byla uložena na vkladní knížku, zbytek vyplacen v hotovosti. Když byla koncem května provedena peněžní reforma ze všech jejich úspor jim zůstala jenom malá částka. 50 korun bylo nahrazeno 1 korunou. V ostravské části bylo zaznamenáno i několik úmrtí úrazem ve špatně zabezpe-

čených prostorech. V dalších nástupních termínech již nikdo nebyl na Ostravsko přidělen.

Čtvrtá skupina převážně pracovala na stavbách letišť a obytných prostor. V období po roce 1950 byly montovány proudové stíhačky MIG15. Tyto stroje musely mít přistávací a startovací plochu naprosto pevnou a rovnou. Proto se budovala prostorná letiště (2 500–3 000 × 100 m). Na každou tuto stavbu bylo potřeba velké množství kvalitního materiálu a mnoho pracovníků. V Čechách bylo budováno šest letišť. Při budování každého bývalo přítomno až tisíc vojáků. Na stavbách bytových domů a kasárenských prostor bylo umisťováno více než polovina z tohoto počtu.

Utváření těchto jednotek mělo dvojí význam. Především chyběly pracovní síly v dolech i na stavbách. Stavební firmy po únoru 1948 byly zestátněny a utvořen jeden celostátní podnik. Organizace všelijaká a kvalifikovaní pracovníci se zaměstnávali všude jinde. Budováním vojenských prostorů bylo splněno i též to, že tzv. „nespolehliví“ byli izolováni v kasárnách. V počátcích těchto jednotek byli ve velitelských postech i tzv. politrucci, kteří často byli vůči nastoupeným vojákům hrubí a rádi je ponižovali. Je znám případ: „Vašimi hlavami vydláždím hořovické náměstí. Těch borovic kolem tábora je pro vás dost. Když se nebudete ukázněně chovat, tak vás pověsíme na stromy kolem kasáren.“ Politrucci po smrti Stalina a Gottwalda u PTP byli zrušeni. Tyto útvary měly zvláštní podmínky. Když byli nováčci umístěni na Ostravsku (1951), měli vycházkový oblek jen jeden pro čtyři členy (nemohli moc chodit na vycházky). Mohlo by se zdát, jaké výhody tito pracující vojáci měli. Za každý úkon měli vystaveny úkolové listy, které byly při měsíčním zúčtování předány vojákům. Rozdělení těchto příjmů je výše uvedeno. Žádné seznámení se s jakoukoliv zbraní se nekonalo, hlavním úkolem bylo pracovat. Velicí důstojníci dokonce dostávali prémie za dobré plnění plánů.

30. dubna 1954 bylo oficiálně zrušeny jednotky PTP. Byli přejmenováni na technické prapory (TP). I když sloužící vojáci dokončili tuto službu bez jakýchkoliv změn. Ubytování těchto pracujících mužů bývalo často velmi primitivní. V dřevěných barácích bez možnosti sprchování či přístupu k teplé vodě. Stravování bývalo v civilních kuchyních. Nezažil jsem žádné stravovací nedostatky. Sloužil jsem jeden celý rok při budování pardubického letiště, kde jsem byl celkem spokojen a rád bych zaznamenal jednu úsměvnou historku, kdy jsem byl nemocen a musel se zdržovat ve své ubytovně. Dozorčí služba u roty se musela postarat o stravování. V polovině léta již na letišti přistávaly tryskové stíhačky. Nejen pilotní personál, ale bylo možno se potkat s tzv. sovětskými poradci. Jednoho letního dne kráčel vojín pro stravu pro nemocného do kuchyně. Tento měl zvláštní zálibu

v oblékání. Jako pracovní oděv jsme měli v Pardubicích zbytky po anglické armádě, takže službu konající byl vystrojen jak Angličan. Nemívali jsme nikdy tzv. boty püllitry, nýbrž pořádné komisárky. Kalhoty měl vyprané, vyžehlené (anglické), které se upínaly na boty sponkami. Tyto měl vybíleny chlorovým vápnem. V horní části byl oblečen do Bateldresu hnědé barvy. Lodičku měl pěkně upravenou do zvláštního tvaru. Tento služebník potkal sovětského poradce, předpisově jej pozdravil, hrdě kráčel pro oběd. Při večerní prověrce bylo hurá. Uvedený důstojník si stěžoval u velitele letiště, co se to tam pohybuje za vojáky. Bylo z toho mnoho nepříjemností. Velitel roty k tomu jen komentoval: „Když to bylo přiděleno, tak se v tom chodí.“ Nebyly z toho žádné problémy.

Původně byla služba stanovena na 24 měsíců. Po skončení tohoto období měl být každý tzv. prověřován, že je již spolehlivý. Skladba členů byla asi následovná, tak je to zaznamenáno z okresu Rychnov nad Kněžnou. V publikaci je 126 příslušníků PTP, z toho 55 soukromých zemědělců, 25 dělníků, 13 synů podnikatelů, 9 studentů, 6 podnikatelů, 6 kněží atd. (skladba příslušníků z města byla u studujících a synů úředníků jistě mnohem vyšší).

Sám jsem sloužil 28 měsíců a byl jsem odvodový ročník 1953, byl to poslední, dál již tyto útvary byly zcela rozpuštěny. Vysocí důstojníci byli převážně přeloženi do zálohy. Podle mých zážitků se k nám civilní zaměstnanci chovali se vši ochotou a snahou vojančení nezkomplikovávat. Měl jsem však velmi nepříjemný zážitek ve druhém roce služby. V červnu 1955 předstoupil před nastoupenou jednotku velící důstojník, přečetl krátký výnos ministra národní obrany: „Vzhledem k tomu, že se při západní hranici shromažďují imperialisté většího počtu vojáků, musíme být připraveni. Proto se vám prodlužuje vojna o jeden rok.“ Mohlo by to připomínat dobrý vtip, aby vojáci, kteří nemají zbraň, zabránili postupujícím jednotkám. Toto nařízení bylo změněno v říjnu 1955: „Služba se prodlužuje jen o 2 měsíce do 31. prosince 1955.“ Narukoval jsem jako nováček na střední Slovensko do Novák. Byl to prostor bývalého shromáždění pro židy. Nebylo tam žádného cvičného prostoru, takže se nikdy plížení plazení a klencáky nekonaly. Pouhým odhadem z celkového počtu 630 nováčků byla určitě převážná většina byla z Čech a Moravy. Slovákům se tato služba asi tolik nepřidělovala.

Po roce 1989 bylo svoláno setkání bývalých členů PTP do Prahy. Postupně byl založen tzv. svaz PTP, který vydával informační zprávy. Při založení byl největším problémem sehnat nějaký materiál. Bylo informováno, aby se při okresních sdruženích jednotlivci přihlašovali prokázáním své služby. Bylo velmi potřebné dát dohromady pozůstalé členy. Po roce 2000 byl svaz rozdělen na český a moravský. V každé přihlášce muselo být uvedeno „byl jsem členem KSČ?“ Členové této instituce nebyli do svazu přijímáni. Po uvedeném ročníku (2000) moravský svaz organizoval setkání na Libavě. Bylo příjemné uvidět se s některými dávnými spolubojovníky. Programem toho dne bylo společné povídání různých raritních případů. Po příjezdu a zaregistrování jsme byli odvezeni do poutního místa Stará Voda. Je tam prostorný kostel zasvěcený svatě Anně. Při prvním setkání jsme skoro každý zažili stres, který na nás dýchal z pomalovaných vnitřních stěn chrámu. Dobrou organizací byl zajištěn dostatek sezení. Nebylo tam elektrické vedení, varhany byly zrušeny a pro tuto jedinou mši bylo použito harmonium. Na židličkách byly připraveny tisky pro zpěv. Při podávání svatého přijímání se zpravidla všichni přítomní zvedli, stavěli se do řady. Jen asi 25 zůstalo sedět. Tato situace nasvědčuje tomu, z jakých řad byli PTP tvořeni.

Poutní kostel sv. Anny připomíná mnoho společného s kostelem bořetickým. Budova byla dostavěna 1688 stavitelem Tencallou, délka kostela je naprosto stejná jako u bořetického (38 m). Tento celý poutní areál byl však docela jinak dobudován než bořetický. Stavba byla provedena tak pevně, že dodnes jsou všechny zdi prakticky neporušené. Každým rokem se tam o svátku svatě Anny konává poutní setkání. V sobotu je pro české návštěvníky, v neděli pro potomky zdejších občanů německých.

V současné době již uvedený Svaz neexistuje, poněvadž již členů (veteránů) mnoho není. Připomínat pětépákování uvedené v posledním čísle minulého roku o službě dvouměsíční, není dobrá připomínka, co všechno tito muži museli zažít. V jakých podmínkách mnohdy museli přežít. Jak však běží čas, tak tito veteráni se již z velké části s tímto světem rozloučili.

Stanislav Pazderka

Něco o podzimu

Oldřich Damborský

Spadla poslední pláňata
ze stromu do rezavých stébel,
kraj se noří do moučné mlhy,
vinohrad vydal to nejlepší
co bylo v něm,
sladké hrozny s krůpějí rosy,
už se chystá mámivý hodokvas
burčáku.
Jen někde v dálce plachtí krahujec
a čeká na svou první myšku,
jež zvěstuje podzim,
a ty nabíráš sílu a výšku
a říkáš: Lásko, i v mrazivých dnech
tě v srdci nosím.

Bílou plání

Oldřich Damborský

Holá zasněžená pláň oslepuje
ocelová obloha s rovností plechu,
nějak se ti nedostává dechu,
polykáš sněh, jež kolem oslepuje.

Daleko od hlučícího šedého davu
boty se boří do hlubokého sněhu,
daleko od věčného vánočního příběhu
a přece jej máš plnou bílou hlavu.

Havrani jsou operní krákající herci
stopy tě vedou daleko od příbytků,
mráz jim kreslí na okna bílou kytku,
ty jsi došel k cíli, dát starý chleba
ke krmelci...

800 let od první zmínky o naší obci

Robert, z Boží milosti biskup kostela v Olomouci všem, ke kterým přijde tento list, pozdrav v Pánu.

„Je starodávňý a úcty hodný zvyk svěřit literárním památkám, co má trvat na věky a tak uchovat v pevném držení paměti. Z tohoto důvodu chceme zaznamenat přítomným, tak i budoucím, že při dvorci, který se nazývá Přítluky, jsme dovolili založit kostel. Ten jsme i posvětili a určili hranice. Udělili jsme mu právo farní a právo křtít a pohřbívat. Zahrnuje i všechna práva, která patří farnímu kostelu dvorce Mašovice a jej podřizuje právem farním kostelu v Přítlukách. V desátcích a jiných věcech, která patří ke kostelu farnímu s právem křtít bez odvolání až nadále podřizujeme jej kostelu v Podivíně, který v době svěcení kostela v Přítlukách nestál, protože řečený kostel v Podivíně se vším majetkem příslušným obzvláště a bezprostředně přísluší ke kostelu v Olomouci, třeba že je laickou mocí zbořen. A kostel v Podivíně nikdy námi, nebo našimi předchůdci nebyl opatřen hranicemi působnosti. Aby toto bylo rozhodnuto a pevné, přítomný list jsme opatřili naší pečeti.“

Svědky tohoto aktu jsou přivolaní přítomní v jejichž se toto zaznamenalo jsou tito: Herbord, farář v Podivíně. Adolf farář z Křenovic (Gerenovicz). Jindřich, farář z Vrbice. Albero, farář ze Sheghad. Mistr Řehoř. **VIDO, rychtář z Bořetic (Poratiz).** Gotfríd, rychtář z Podivína.

Brestan a jeho bratr Vikard ze Sheghat. Adamarus a jeho bratr Lipert z Izgruobi.

Roku Tisícího dvoustého dvacátého druhého

Z originálu téhož kláštera (Velehrad? Zn. E 2 – Vepsáno v kodexu Velehradském MS Str. 20.

V té době, kdy byl psán tento list Roberta, biskupa Olomouckého, byla veškerá církevní korespondence vedena latinsky nebo německy a jak bylo tehdy zvykem byl k ní připojen ještě seznam svědků, kteří potvrzovali správnost této listiny. U důležitých státních listin svědkové přivěšovali k listině své pečeti. Když jsem již před delším časem pátral po první zmnice o obci, požádal jsem přátele v zemském archivu Brno o pomoc s pátráním a ti mě vyhledali, provedli kopii a přeložili do tehdejší češtiny bez zásahů do textu tak, jak bylo zapsáno v kodexu Velehradském. Bořetice a sousední Vrbice měly v té době, kdy byly požádány biskupem Robertem o svědectví založení nového kostela v Přítlukách, určité postavení mezi obcemi tohoto kraje. Nebudeme pátrat po jazykové stránce této listiny, ale je pro nás důležitá datem vydání, kde potvrzuje existenci naší obce v roce 1222.

Václav Petrásek, kronikář

Léto v zimě?

Ti, kteří pojem Milostivé léto ještě nezaslechli, nebo se o něj blíže nezajímali, mají ještě nějaký čas, aby se do akce zapojili. V červenci letošního roku zákonodárci projednávali změny v úpravě exekucí. Protože si už v únoru všimli, že se blíží parlamentní volby, vložili do zákona pozměňovací návrh, u kterého počítali s tím, že by se mohl voličům před volbami zalíbit. Co čert nechtěl, schvalování zákona trvalo natolik dlouho, že období, na které se akce Milostivé léto bude vztahovat, vychází na zimu. Někteří zákonodárci tvrdí, že tato příležitost se už nebude opakovat. S takovým vyjádřením bych byl opatrný, ale jistě lze souhlasit s tím, že taková příležitost zde doposud nebyla. O co tedy konkrétně jde?

V průběhu tří měsíců od 28. 10. 2021 do 28. 1. 2022 mají dlužníci v exekuci možnost některé své dluhy zaplatit ve zvýhodněném režimu. Za předpokladu, že uhradí jistinu vymáhaného dluhu (tj. základ původního dluhu) a současně paušální poplatek exekutorovi (907,5 Kč vč. DPH), bude exekuce zastavena a soudní exekutor rozhodne o osvobození od placení veškerých dalších vymáhaných pohledávek, které v daném exekučním řízení přesahují zaplacenou jistinu a nebyly doposud uhrazeny. **Dlužník tedy nebude muset hradit úroky, penále, ani odměnu či výdaje exekutora.** Potenciální úspora nemusí být malá.

Až tak jednoduché to bohužel nebude. K akci se vztahují tři zásadní podmínky. Základním předpokladem je, že dopadá pouze na fyzické osoby. Samotnou úhradu je třeba provést tak, aby nejpozději poslední den akce byla úhrada připsána na účet exekutora. A především, týká se pouze dluhů vůči veřejnoprávním a na ně navazujícím subjektům, a to pouze za podmínky, že dluh vymáhá soudní exeku-

tor. Nejenže tedy nedopadá na veškeré dluhy vůči jakémukoliv věřiteli, ale i u těch veřejnoprávních se dluhu nezbavíte, pokud ho vymáhá soud nebo přímo subjekt, vůči kterému dluh vznikl. Na úhradu dluhu u finančního úřadu tímto způsobem lze proto rovnou zapomenout.

I tak je rozsah dluhů, na které akce dopadá poměrně velký. Spadají sem samotný stát, obce, kraje, Česká televize a Český rozhlas (koncesionářské poplatky), pak také ČEZ, Pražská energetika, Pražská plynárenská nebo zdravotní pojišťovny. Konkrétně se takto lze poměrně výhodně zbavit například dluhu za obecní nájem nebo neuhrazenou elektřinu. Akce bohužel byla naplánována zákonodárci, aniž by ji s dotýcnými subjekty předem projednali. Proto s sebou aktuálně nese odpor zdravotních pojišťoven přistoupit na výklad, kdy by bylo odpuštěno také penále. Lze proto doporučit, aby k úhradě dluhů k pojišťovnám nebylo přistupováno, dokud se tento názor pojišťoven nepodaří zlomit.

K Milostivému létu je však potřeba přistupovat s rozumem. Jestliže má člověk tolik dluhů, že nevidí možnost je všechny uhradit ani během několika let, nemá smysl doplatit jeden z nich. Pro takové případy se hodí tzv. oddlužení, jehož podmínky byly v posledních letech nastaveny natolik benevolentně, že dluhů, a to nejen vůči státu, je možné se zbavit hromadně v jednom řízení.

Jestliže vás informace zaujaly, pak doporučuji postupovat následovně. Prvním krokem je ověřit, zda daný dluh pod uvedenou akci spadá. Nejste-li si jisti, kolik dluhů exekutor vymáhá, můžete to zjistit z centrální evidence exekucí, jejíž výpis získáte například na poště. Následně napište exekutorovi, že v rámci akce Milostivé léto hodláte

uhradit dluh a požádejte ho o vyčíslení částky, kterou máte zaplatit. Platbu následně označte poznámkou „Milostivé léto“ a zašlete ji tak, aby na účtu exekutora byla připsána nejpozději 22. 1. 2022. Nezapomeňte zkontrolovat výši částky, kterou má tvořit jistina + poplatek 907,5 Kč.

Jestliže se k akci přihlásíte a nakonec nezaplatíte, nebo nesplníte všechny podmínky, žádná sankce nehrozí. Případná platba, kterou provedete, se bude považovat za úhradu do exekuce, která nadále bude pokračovat. Vždy je navíc třeba pamatovat, že ani Milostivé léto ani oddlužení se nedotýká peněžitých trestů nebo škod způsobených trestným činem.

K akci se už stihly připojit i některé soukromé společnosti. U těchto je však třeba být pozorný, protože na ně přijatá zákonná pravidla nedopadají a je proto třeba bedlivě zjišťovat jaké konkrétní podmínky nastavily.

Nebudete-li si jisti, zda na vás podmínky akce dopadají nebo jakým způsobem situaci řešit, můžete se obrátit na úřady práce nebo třeba na advokáta, u kterého navíc máte jistotu odbornosti, zachování mlčenlivosti, a především bude obhajovat vaše zájmy.

Petr Zemánek

Mgr. Petr Zemánek

ADVOKÁT

*„Hájit právo
má smysl.“*

Nabízím odborné konzultace, vypracování dokumentů či právní zastoupení.

Zaručuji individuální a diskrétní přístup ke všem klientům.

- převody nemovitostí
- majetkové vypořádání
- pracovní právo
- oddlužení
- obchodní právo a společnosti
- rodinné právo
- vymáhání pohledávek
- zastupování v trestním řízení

a mnoho dalších oblastí a situací

+420 608 178 269

zemanekadvokat@gmail.com

J. Palacha 121/8, Břeclav

Podzimní meditace

Oldřich Damborský

Zašustila šedá křídla káněte nad rezavým lesem, někdo má i v dospělosti povahu dítěte a radost si v tváři nese. Káně hledá svou šedivou myšku a nad polem krouží, někdy šlapeme do trablů jako do kalných louží a ztrácíme nadhled a výšku.

Na polích pooraná vřetena, za nimi chechtající se raci hledají larvy, někdy jsou ti špatná čísla tažena, však černá dává spektra duhové barvy. I bledé slunce dává sílu vrabčákům na drátech usínající vinice, někdo tě postaví do haptáku a ještě v zubech sirku v zubech držice.

To jsi udělal malou chybičku, která se na tebe sype jako valící se lavina, omlouváš se za chvilíčku, ale vzдор v tobě neuhasíná.

Však vzlétneš jako Fénix z popela a budeš si za svou pravdou stát, v labuti na rybníce uviděla jsi anděla, když plula hrdě ukazující svůj majestát.

Plynou podzimní dny, kvasí a uzrávají v tobě jako hrozny v kádích, i v mrholení neztrácíš své sny, když tě mrazivý vítr ostřím něžně hladí...

Byla jsem JZDačka

Když jsem začal opisovat záznamy z našich kronik, rozhodl jsem se přetisknout do Bořetických listů vše, co by mohlo zajímat hlavně naše mladé občany. Někteří tito mladí občané znají historii z vyprávění rodičů nebo prarodičů, ale je zde již celá řada přiznání, přivdaných nebo přistěhovaných občanů, kteří minulost Bořetic neznají. Když jsem přetiskl zápis z kroniky kronikáře pana Padálíka o tom, jak to bylo po založení JZD v Bořeticích, byl jsem napaden jedním z našich dopisovatelů, že bych o této éře života naší obce neměl raději ani psát. O tom, jaké to bylo pro některé naše občany těžké životní období – bránit se vstupu do „kolchozu“ (do JZD – jednotného zemědělského družstva), někteří tito odpírači byli odměněni mnohaletým žalářem. Proto jsem se odhodlal napsat něco o tom, jaké to bylo z pohledu druhé strany, když se družstvu začalo dařit, když družstevníci brali pravidelné výplaty a peníze za odpracované jednotky a důchodci důchody, ze kterých se nedalo vyžít. Má maminka jednou prohlásila, že jim nebylo nikdy tak dobře, jako v JZD. Proto jsem požádal dnes již důchodkyni, paní Hlavňovskou o pomoc se sepsáním vzpomínek na tuto dobu:

„Začala jsem pracovat v JZD v roce 1971 v rostlinné výrobě. Tehdy se chodilo k „rozkazu“ před družstvo, říkalo se před „devítku“ (č. p. 9). Tam se sešlo okolo 50 žen. Před dům vyšel Rosta Petrásek, co měl na starosti polní (rostlinnou) výrobu, vybral několik žen a řekl jim, aby si vybraly ještě pět dalších a ty že půjdou rozhazovat hnůj na Čtvrtě. Ostatní šly domů, protože nebyla další práce. Mně se to nelíbilo, a tak jsem šla pracovat jako nádeník do stavební skupiny. Předsedou družstva byl tehdy Augustin Grůza, agronom Ludvík Kadlec, technik rostlinné výroby Rosta Petrásek, živočišnou výrobu vedl Sláva Petrásek, technik pro vinohrady Stanislav Petrásek, stavební technik Stanislav Novák a účetní paní Varadinková a paní Poštulková byla ekonomka.

V roce 1972 byla jednotka 24 korun. Kolik jsem odpracovala jednotek, tolik jsem měla „doplatků“. Dostávali jsme „naturálie“: obilí, mléko a kdo pracoval v řepě, tak dostával cukr. To vše bylo zadarmo. Po odchodu předsedy Grůze a Ludvíka Kadlece do důchodu byl zvolen předsedou Staňa Pezderka a místopředsedou se stal Staňa Novák. V roce 1974 se sloučila družstva V. Pavlovice, Němčičky a Bořetice. Podle mého názoru na tom bylo naše družstvo nejlépe. V Pavlovicích a Němčičkách se postavilo nové středisko a v Bořeticích sklep s ubytovnou pro brigádníky. U žen se tvořily čtyři. V Bořeticích byly tři. Největší jsme byly my, kde nás bylo 17, v druhé devět a ve třetí 11 žen. Vysadily se sady meruněk a v Němčičkách vinohrady, a to bylo pro naše ženy z Bořetic. Samozřejmě se na práci ve vinicích podílely i ženy z Němčiček a Pavlovic. Každá četa si zvolila četařku a já jsem měla tu čest stát se četařkou našich žen. Tehdy už jsme

měly plat hodinový – 6 korun na hodinu. Práce ve vinohradech byla úkolová podle kusů „hlav“. Na jednu hlavu to bylo 30–40 haléřů. Meruňky se trhaly a platily podle kilogramů. Chodily jsme i do řepy, kde se pracovalo i po „fajrontě“, a to bylo placeno od „árů“. Obědy nám vozili až na pole do „búdy“. Naše kuchařky nám vařily dobře. Za oběd jsme platily 4 koruny. Za technika jsme měly tehdy Boleslava Kopřivu z Němčiček.

V roce 1978 se zakládaly BSP (brigády socialistické práce). Bylo jich založeno v družstvu několik. Také jsme se přihlásili a co všechno jsme dělali, jsme zapisovali do kroniky, kterou ti půjčuji. Ráda v ní listuji. Je to kus našeho života. Děvčata odcházela jedna po druhé do důchodu a také já v 52 letech do předčasného důchodu.

Ráda se vracím k tomu, jak jsme žili kulturně. Jezdili jsme na výlety, na zájezdy – jak u nás doma, tak i do zahraničí. Pořádalo je družstvo. Nikdo nás do ničeho nenutil. Na pouť u nás i do Žarošic jsme chodili podle míst v autobuse. Jezdili jsme do divadel v Brně i v Praze. Na rekreace u nás i v zahraničí mohl jezdit každý člen družstva. Z té kroniky vyčteš všechno.

Naši práci v družstvu hodnotím velmi dobře. Heslo BSP bylo *Socialisticky pracovat, socialisticky žít*. Některé z nás však ani nevěděly, co to znamená. Naše heslo bylo „Když se chce, všechno jde“. Nadělaly jsme se hodně, ale protože jsme byly „parta“, tak to šlo. Co bych chtěla vzkázat našim mladým: „Žijte tak, ať máte ve stáří na co vzpomínat“. Příště budu vyprávět o tom, jak jsme dělaly kulturu a ptákoviny.“

V. Petráskovi vyprávěla tetička Hlavňovská

Členky pracovní skupiny JZD Bořetice vedené paní Hlavňovskou z její kroniky BSP

Odebíráte náš YouTube kanál?

YouTube kanál Bořetický zpravodaj má nové videoreportáže: <https://www.boretice.cz/videozaznamy>.

ŠKOLA VOLÁ!

Učení nás baví, ve škole jsme rádi

Ve středu 1. září 2021 byl na školním hřišti slavnostně zahájen školní rok 2021/2022. Základní školu v tomto školním roce navštěvuje 54 žáků, z toho 12 žáků prvňáčků. Radujeme se z toho, že normálně chodíme do školy. Prvňáčci jsou pod vedením třídní učitelky Mgr. Jiřiny Ševčíkové opravdu šikovní. Pilně se učí nejen číst, psát i počítat, ale pěkně zpívají, baví je angličtina a jsou velkými sportovci. Druháci se třetíky úspěšně zvládli 10 dvouhodinových lekcí plavání a těší se z mokrého vysvědčení, které obdrželi v posledním listopadovém týdnu. Čtvrtáci a pátáci se učí novým věcem s radostí, jsou pracovití a pro mladší kamarády dobrým vzorem.

V rámci zapojení do projektu EU Šablony II můžeme realizovat i financovat projektové dny ve škole i mimo školu. V září byli žáci 1. až 5. ročníku základní školy nadšení z výchovného koncertu skupiny Husák quartet, který byl plný netradičně upravené klasické hudby i populárních hitů. V rámci dalšího projektového dne mimo školu proběhla exkurze ve Hvězdárně a planetáriu Brno. Program Astro-

naut 2D, kde klíčovými tématy byla orientace na hvězdné obloze, hvězdy a planety, se školákům moc líbil.

V listopadu žáci 1. až 5. ročníku navštívili Moravské zemské muzeum, kde si užili program Zaniklý život na Moravě a Země plná kamínků.

Školáky také potěšila návštěva Mikuláše se svou družinou, radovali se z balíčků plných dobrot a ovoce. Děkuji našemu zřizovateli za bohatou nadílku.

Zima nás moc baví. Prosinec ve škole je plný zimních písniček, tvoření, voňavého pečení, předvánočních aktivit, besídek. Děti se těší na nejkrásnější svátky v roce.

Jménem zaměstnanců ZŠ a MŠ Bořetice přeji všem čtenářům Bořetických listů šťastné Vánoce plné klidu a rodinné pohody a vše dobré v novém roce 2022.

Ivana Macháčová, ředitelka školy

Podzim ve školní družině

Na konci září jsme s dětmi navštěvujícími školní družinu zavítali do **Vida! Science centra v Brně**. Tento výlet (financovaný v rámci Šablony II.) byl opravdu velký zážitek. Děti měly objednaný program. Mladší poznávali přírodu s programem „Funkce rostlin“ – zjišťovali, co je to fotosyntéza a jak probíhá. Starší si vyzkoušeli být na chvíli „Alchymisty“ – naučili se měnit pomocí různých látek jednotlivá skupenství. Po skončení programu následovalo zkoumání zajímavých pokusů např. jak funguje vzletání horkovzdušného balonu,

vznik tornáda, hry v podobě fotbalu v točící se místnosti, střílení papírových vlašťovek na terč a mnoho dalšího. Výlet jsme zakončili všemi oblíbeným nákupem suvenýrů v místním obchůdku a mohli jsme vyrazit zpět. Jak děti, tak i vychovatelky si odnesly spoustu nových poznatků a zážitků, a myslím, že celý výlet se opravdu zdařil.

Leona Svrčková, vychovatelka

Děti ze školní družiny se staly vědci, foto Archiv školy

Žáci si vyzkoušeli mnoho pokusů, foto Archiv školy

1. třída

PRVNÁČCI PŘEJÍ
VŠEM
KRÁSNÉ SVÁTKY

Ve škole se jim líbí: tělocvik, matematika,
družina, výtvarka

Na Vánoce si přejí: LEGO

1. třída ve školním roce 2021/2022, foto Archiv školy

2. třída

2. třída ve školním roce 2021/2022, Foto Archiv školy

3. třída

Náš dům stojí v Bořeticích směrem na Vrbici.
Má bílou barvu, hnědou střechu a má jedno patro.
Před domem máme strom a na parapetech jsou květináče.
Když vyjdeme do předstře, vidíme do obývacího pokoje.
V přízemí se nachází ještě kuchyně se spíží, koupelna
s toaletou. V první patře jsou dva pokoje, ložnice,
koupelna a toaleta. Když půjdeme ven, uvidíme slepice,
sklep a garáž.
Náš dům mám rád.

Náš dům stojí u hlavní silnice a má hnědou barvu.
Z ulice jsou vidět čtyři okna. Před domem je zahrádka s květinami.
Do domu vcházíme dřevěnými schody, v šatně si přezouváme boty
a po schodech vystoupáme a vcházíme do našeho patra,
kde se nachází čtyři pokoje, obývací, koupelna, ložnice,
dětský pokoj. Mám moc ráda svůj dům.

3. třída ve školním roce 2021/2022, foto Archiv školy

4. třída ve školním roce 2021/2022, foto Archiv školy

5. třída

1. pád KDO, CO?
 2. pád (bez) KOHO, ČEHO?
 3. pád (ke) KOMU, (k) ČEMU?
 4. pád (vidím, na) KOHO, CO?
 5. pád OSLOVUJEME, VOLÁME!
 6. pád (o, v) KOM, ČEM?
 7. pád (s) KÝM, ČÍM?
- Pepík jel s Vaškem na hřiště bez dozoru.
 A Pepík říká: „Pojedeme k Péťovi!“
 „Hele, už vidím jeho dům,“ říká Vašek a zavolal: „Péťooo!“
 A povídali si o škole a známkách.
 Jeli čtyři i s kocourem Mourkem.

Štěpán Šebesta

1. pád KDO, CO?
 2. pád (BEZ) KOHO, ČEHO?
 3. pád (KE) KOMU, (K) ČEMU?
 4. pád KOHO, CO?
 5. pád OSLOVUJEME, VOLÁME!
 6. pád (O, V) KOM, ČEM?
 7. pád (S) KÝM, ČÍM?
- PAVEL ŠEL
 BEZ KAMARÁDA
 NA NAŠTEVU K DĚDOVI A BABIČCE.
 NA DVOŘE UVIDĚL PEJSKA.
 „PAVLE!“ ZAVOLAL DĚDA.
 PAVEL NESL V RUCE KYTKU PRO BABIČKU.
 S DĚDOU SE ROZHODLI JÍT NA VYCHÁZKU.

Alex Dávid

1. pád Kdo, co?
 2. pád (bez) Koho, čeho?
 3. pád (ke) Komu, (k) čemu?
 4. pád (na, vidím) koho, co?
 5. pád oslovujeme, voláme:
 6. pád (o, v) kom, (o, v) čem?
 7. pád (s) kým, (s) čím?
- Tonik se učí, jak zabalit dárek bez tatínka a bez maminky.
 Rád by dal paní učitelce překvapení.
 Ráno uvidí paní učitelku
 a volá: „PANÍ UČITELKO!“
 V balicím papíru má zabalený dárek se jménem paní učitelky.

Veronika Lyžbická

1. pád KDO, CO?
 2. pád KOHO, ČEHO?
 3. pád KOMU, ČEMU?
 4. pád KOHO, CO?
 5. pád OSLOVUJEME, VOLÁME!
 6. pád O KOM, O ČEM?
 7. pád S KÝM, ČÍM?
- Kůzlátka bázela, uviděla dvířka a šla k nim.
 Byl tam velký vlk, ale bez kamarádů.
 Vlček dal kůzlátkům radu: „Dávejte si na mě pozor!“ a rozkousal kus masa.
 „Koho to koušeš?“ ptala se. „Koušu poslední zvíře, co mě štvalo,“ odpověděl vlk.
 Kůzlátka uviděla maminku a zavolala: „Mami, pojď sem!“ Vyrázila dvířka a sežrala vlka.
 „Teď si budeme každý večer povídat o vlčkově,“ řekla maminka.
 „S kým si budeme povídat o vlčkově?“ ptala se kůzlátka maminky. Maminka odpověděla, že se všemi ve stádě. KONEC POPLETENÉ POHÁDKY

Jaroslav Springer

1. PÁD KDO, CO?
 2. PÁD (BEZ) KOHO, ČEHO?
 3. PÁD (KE) KOMU, (K) ČEMU?
 4. PÁD (NA, VIDÍM) KOHO, CO?
 5. PÁD OSLOVUJEME, VOLÁME!
 6. PÁD (O, V) KOM, (O, V) ČEM?
 7. PÁD (S) KÝM, (S) ČÍM?
- Ferda jede v autě bez kamaráda Jardy k dědovi Jozefovi a k babičce Božence na návštěvu.
 Ferda volá: „Dědo Jozefe!“
 Jozef říká: „S kým jsi přijel v autíčku?“
 S nikým, jen sám na návštěvu.
Mikuláš Sokol

1. pád KDO, CO?
 2. pád (BEZ) KOHO, ČEHO?
 3. pád (DÁM) KOMU ČEMU?
 4. pád KOHO, CO?
 5. pád OSLOVUJEME, VOLÁME?
 6. pád O KOM, O ČEM?
 7. pád S KÝM, ČÍM?
- Dovolená
 Na dovolenou jsem jela bez rodičů, pouze s mojí kamarádkou.
 Kamarádce jsem dala dárek.
 Darovala jsem jí plyšáka.
 „Kamarádko!!!“ radostně vykřikla.
 Pak jsme si povídaly o dovolené, co asi podnikneme.
 A nakonec jsme šly na procházku s novým plyšákem.

Anna Šebestová

1. pád KDO, CO?
 2. pád (bez) KOHO, ČEHO?
 3. pád (ke) KOMU, (k) ČEMU?
 4. pád (na, vidím) KOHO, CO?
 5. pád OSLOVUJEME, VOLÁME!
 6. pád (o, v) KOM, (o, v) ČEM?
 7. pád (s) KÝM, (s) ČÍM?
- Filip se rozhodl jít bez maminky k tetě na návštěvu. Uviděl Kačenku.
 „Filipe!“ zavolala na něho.
 „Copak máš v tašce?“
 „S Kačenkou nesmím mluvit!“
 Filip si nevšiml Kačenky a šel dál k tetě.

Kateřina Novotná

5. třída ve školním roce 2021/2022, foto Archiv školy

Podzimní putování a poznávání dětí z MŠ Bořetice

JEŘÁBOVÝ HÁJ

Cinky linky, cinky linky, vyzvánějí jeřabinky,
vyzvánějí kraji, že se červenají..... naše oblíbená podzimní písnička.

Písnička a červené jeřabinky nám jako první oznamují, že je tu podzim.

Čím víc jsou na stromě vidět, a to i na dálku, tím větší sílu podzim má. Víte, kolik jeřábů v Bořeticích roste? My jsme napočítali 29, kolik vy?

Otázky pro děti

Proč jsou jeřabinky na podzim vidět víc, než v létě?

Protože: jsou víc zralé, byly zaprášené/špinavé, byly málo zralé, jsou víc červené, opadaly listy, zafoukal vítr a spadly dolů, bylo tam víc listů, chybí listy, že na podzim opadaly listy a v létě byly schované v listí.

Co je podzimní poklad?

Barevné listy, kaštiny, dýně, kukuřice, bílý fazolky, šústí z turkyně, šišky, malý klacík pro ježčí domeček, železo, jablka, hrozny, šťáva z hroznů, šimbolek, hrušky, mrkev, řepa, kůra, šípky.

Kde můžeme najít podzimní poklad?

Na zahradě, venku, v parku, na stromě, na horách, ve vinohradě, na poli, ve sklepě.

Co můžeme na cestách na podzim vidět?

Listí, jeřabinky, trávu, šišky, jabloňový sad, sklepy, hrozny, vinaře, lis, vinohrad, to chraští od kukuřice, kukuřici, řepu, turkyň, šimbolek, kůru, jablka, dřevo, salát, kaštan, maliny, šípky, hrušky, mrkev, šústí, kaštanová zvířátka, růže, ježka.

Připravme se na oslavu výročí obce

Již několikrát jsem žádal zastupitelstvo obce o přípravu na oslavu výročí 800 let od první písemné zmínky o Bořeticích v roce 1222. Výsledek byl stejný jako s požadavkem o důstojnou oslavou výročí založení Sboru dobrovolných hasičů.

Proto využívám tohoto čísla a navrhuji připravit se na důstojnou oslavu trvání naší obce:

- Do přípravy zapojit občany a všechny organizace obce pod vedením kulturní komise a zastupitelstva obce.
- Oslavu uskutečnit o pouti ke sv. Anně 2022 včetně postavení hrodové máje.
- V tomto termínu uskutečnit setkání rodáků.
- Vydat knihu o obci Co v té první nebylo a druhou Hody v Bořeticích.
- Vydat pamětní minci k tomuto výročí.
- Vysadit 800 stromů např. v „rasovně“ nebo u rybníků ve spolupráci s Lesy ČR.

- Položit Kameny zmizelých k domům židovských občanů.
- V kulturním domě udělat panely z fotografií, vystavit kroniky a dokumenty o obci.
- Zde také udělat výstavku obrazů a fotografií prací malíře Jana Fišara.
- Návštěvníkům umožnit vstup do škol, kostela, věže, hasiček s technikou, podniků...
- Vinaři udělají ochutnávku vín.
- Obec zajistí dokončení prací na kanalizaci a ČOV.
- Obec vydá nové pohlednice k tomuto výročí.
- Kulturní komise zajistí program na sóle.

Prosím občany o doplnění tohoto seznamu.

Václav Petrásek, kronikář

Teče nám do bot

Dnes, když píšu tento příspěvek, se sjíždí do Glasgow ve Skotsku delegáti z téměř 200 zemí, aby se na 26. klimatické konferenci pokusili domluvit, jak zabránit katastrofě. O co jde?

Jde o to, že se nám mění klima, a to takovým způsobem a takovou rychlostí, že to nemá v lidské historii obdobu. Všechno odstartovalo průmyslovou revolucí, kdy jsme začali využívat uhlí a následně ropu a zemní plyn. Používání těchto surovin způsobilo sice nebývalý pokrok a přineslo velké části světa blahobyt, ale jejich spalováním se také do ovzduší dostávají tzv. skleníkové plyny (zejména CO₂). Tyto plyny pak působí v atmosféře tím způsobem, že zadržují teplo ze slunečního záření a nepouští je zpět. Jak se tyto plyny v atmosféře hromadí, teplota se zvyšuje. Nárůsty teploty byly dlouhou dobu nepatrné, ale s růstem světové populace a růstem spotřeby se zrychlují i oteplování – mění se klima.

Momentálně vzrostla globální teplota asi o 1,3 stupně oproti době před průmyslovou revolucí. Na klimatické konferenci v Paříži před šesti lety se země zavázaly přijmout taková opatření, aby se globální oteplení planety udrželo do konce století výrazně pod 2 °C, ideálně nestouplo nad 1,5 °C. Může se zdát, že rozdíl o jeden, dva, nebo tři stupně nehraje roli, ale není to tak. Jde o desetinky. Někdy se používá příměr k lidskému tělu, kde rozdíl jednoho stupně je rozdíl mezi normální teplotou a horečkou. Změna klimatu neznamená, že budeme mít o jeden, dva nebo tři stupně tepleji, že tam, kde by dříve bylo 15 °C bude 17 °C. Znamená to velkou nestabilitu v počasí, nepředvídatelnost a extrémní jevy. V tomto roce jsme už jasně viděli, co takové oteplení znamená. Požáry v Řecku, Kalifornii, Austrálii, sních a mrazů v Texasu, otřesné záplavy v Německu a v Číně, vlna veder v Kanadě, kdy teplota dosáhla i 49 °C. Každá další desetina oteplení znamená další katastrofy. Povodně, sucha, extrémní výkyvy teplot, hurikány, vlny veder.... Katastrofy, které se objevovaly ve velmi dlouhých časových intervalech jako stoleté nebo

tisícileté povodně, 500letá sucha apod., to všechno se bude objevovat v krátkých periodách plus k tomu další extrémy, které se dříve nevyskytovaly vůbec. Vedra, mrazy, povodně, tam, kde nikdy nebývaly. Tyto výkyvy počasí budou působit velké škody v zemědělství a budou hrozbou pro potravinovou bezpečnost. Řada zemí bude v důsledku klimatické změny neobyvatelná a lidé z těchto zemí se budou snažit dostat někam do bezpečí. To způsobí obrovské vlny migrace a nepokoje.

Řešení klimatické krize neznamená, že si pořídím klimatizaci a budu si vesele žít dál úplně stejně, nebo líp. Naše další budoucnost závisí na tom, jaká opatření se nám všem podaří udělat, abychom zamezili dalšímu oteplování. Pokud má být nárůst teploty maximálně 1,5 °C, musíme podle Pařížské dohody někdy mezi lety 2030 a 2050 globálně snížit emise skleníkových plynů až na čistou nulu. Evropská unie si dala za cíl, že sníží emise do roku 2030 o 55 % proti roku 1990. Abychom dosáhli takového snížení emisí, jsou potřeba velice radikální změny v energetice, průmyslu, dopravě, zemědělství a vůbec v celém způsobu života a my jsme se k tomu zavázali. V naší republice se o tom hlavně mlčí, nebo nadává na Brusel, který se nám snaží vnutit nějaké zelené nesmysly a zničit nám ekonomiku. Ale i my se budeme muset zbavit fosilních paliv, změnit způsob hospodaření s půdou, změnit stravování apod. Tyto změny se budou týkat úplně všech. I obcí, i Bořetic a k tomu je třeba mít klimatický plán. Plán, který zahrnuje strategii snižování emisí, ale také plán adaptace na změny klimatu. To by měla být naše priorita, protože čas běží a nám teče do bot.

Kateřina Vodáková

Kraví hora

V mém rodném kraji se slovem „hora“ označuje už od 14. století vinná trať. Proto se tedy soubor právních předpisů vinařských nazývá právem „horenským“. Jeden z posledních opisů toho středověkého právního kodexu pochází z roku 1754 a týká se právě Bořetic. Všichni chápeme, že název této vinařské trati dokládá dřívější, starší funkci tohoto návrší, které náleží bezpochyby k nejzazším jihovýchodním výběžkům Ždánských vrchů. Ano, bylo to patrně ještě v dobách raně středověkého zemědělství, které se opíralo o extenzivní chov dobytka a šířící se pěstění obilí, byla to pradávna pastvina, zbytek někdejší původní lesostepní krajiny, která se táhla až od starověké Panobie a končila právě zde, údolních nivách Dyjsko-svrateckého úvalu a dolního Pomoraví.

Bořetická Kraví hora není docela osamoceným jevem v historii Moravy. Má totiž analogii v brněnské Kraví hoře – táhlém návrší, které se rozprostíralo severozápadně od centra dnešního velkoměsta, ve středověku již mimo městské hradby, aby sloužilo stejným účelům jako v Bořeticích: k chovu hovězího dobytka. Brněnská Kraví hora plnila nedávno jiné účely. Byla vhodnou plochou pro některá sportoviště za totality. V dřevěných barácích bydleli studenti vysokých škol, byly to jakési provizorní koleje. Nikdy se však nestalo, aby tam brněnští měšťané sázeli vinice. Nebyla to zřejmě lokalita klimaticky vhodná. Namísto toho si bohatí brněnští měšťané zakupovali vinice například v nedalekých Hustopečích.

Naproti tomu bořetická Kraví hora dodává sladké plody četným pěstitelům vinné révy už dobrých sedm století. Podívejme se však na výsek staré mapy okolí mé rodné vsi (viz obrázek). Onen hustě šrafovaný, tedy svažité výběžek Ždánského lesa je na mapě proťat hnědou linií Hradecké (Nadveselské) cesty, ponechávající vlevo (západně) jižní svahy hory Veselé (dnes v katastru Němčiček) a vpravo rozlehlejší vinorodé plochy *Vrchní a Dolní Kraví hory*. Ano, existuje dvojí Kraví hora – tak je to vyznačeno v indikační skice k stabilnímu katastru z roku 1827.

A toto povědomí, o dvou Kravích horách v Bořeticích se dochovalo donedávna ještě v nářečí. Z dětství si pamatuji věty „*Gde sú tatínek? Ále, šli pod Kravíhory.*“ Rozuměj: do sklepa pod Kravími horami, natáhnout do košťýře té ložské frankovky, štrknout si se sousedem, probrat současnou politickou situaci, natáhnout plnou máznicí (o obsahu jednoho mázu) letošní směsky a zas se vydat na cestu domů... Poseděl chvíli na lavici před sklepem nebo při rozžaté svíčce dole ve sklepě (podle počasí), pobesedovat se sousedy nebo projednat něco důležitého z hospodářství a pak domů. Nevím už, jak často tam chodíval. Stavil se tam často, protože jsme měli široká pole na Zajezeří a vinohrady v Přední i Zadní Veselé (ve středověku to slovo znamenalo „slunný“ kopec apod.) a také v Dolní Kraví hoře. Sklep s řadou sudů a soudků byl vlastně při cestě.

Antonín Grůza

Výsek mapy s Kraví horou, cca rok 1764

Uvítání na hranicích a Stezka Modré Hory v novém kabátu

Modrohorské obce Němčičky, Kobylí, Vrbice a město Velké Pavlovice na hranicích Modrých Hor vítají své návštěvníky s novými vítacími tabulemi, výjimkou je obec Bořetice, která je v samém středu turistického mikroregionu. Svazek obcí Modré Hory se na těchto tabulích také loučí s návštěvníky po cestě zpět k domovu, a zároveň informuje o příštím shledání na své plánované další akci. Nový kabát s modrohorským kvítkem si letos v létě oblékla i velice oblíbená Stezka Modré Hory, kterou hojně využívají jak pěší návštěvníci, tak obzvláště cykloturisté.

Oboustranná modrohorská tabule s uvítáním i rozloučením evokuje v návštěvnících touhu po poznání veškerých krás malebného

mikroregionu, nelze však si napoprvé vychutnat vše co Modré Hory nabízí, určitě každý rád svoji návštěvu po prvním prozkoumání terénu několikrát zopakuje.

Moravské vinařské stezky v letošním roce ve Velkopavlovické vinařské podoblasti byly monitorovány kvůli opravám značení všech stezek, a tak se této aktivitě chytily i modrohorské obce a využily tak aktualizaci nového loga mikroregionu na značené Stezce Modré Hory. Aktivita svazku obcí se zdařila, a tak turisté mohou nově využívat stezku s označením trasy modrohorským kvítkem.

za Svazek obcí Modré Hory Lukáš Stávek

K článku S. Pazderky o C. Petráskovi

Stanislav Pazderka z Olomouce, nás v minulém čísle Bořetických listů (č. 2/2021), v článku *Vzpomínka na Cyrila Petráska narozeného 31. 5. 1921* opět překvapil spoustou polopравd i čirých výmyslů.

Tvrdil například, že je nutno podívat se na „jeho vůli odjet do partyzánského odboje v Srbsku“, ale pro mne je už tato samotná věta dokladem, že její autor má zcela zmatené představy o 2. světové válce, a zvláště pak o tom, jak probíhala na Balkáně. Bývalo by však stačilo, kdyby se v té záležitosti alespoň podíval, co o tom píše Wikipedie na internetu. Pro hlubší poučení mohl ovšem zajet do olomoucké univerzitní knihovny, kam by se ze svých Holců dostal za chvíli. Dočetl by se za pár minut, že to masové partyzánské hnutí se rozvíjelo v letech 1941–1944 hlavně v hornatých, těžko dostupných krajích někdejší Jugoslávie (která se rozdělila na několik států a státek až po tvrdých vzájemných bojích po roce 1991).

Poslední dny života mladého Cyrila Petráska zůstanou asi navždy zahaleny tajemstvím. Přesto však máme prokázána alespoň některá související historická fakta, která je maličko osvětlují. Sotva 22letý Cyril musel po rozběhnutí své krejčovské živnosti, na jaře 1943, sbalit kufry a, spolu se svými vrstevníky, chlapci a děvčaty ročníků 1921 a 1922, odjet na práci do rajchu (bylo to nařízení protektorátní vládou, příkazem tzv. *totálního nasazení*, *Totaleinsatz*: mladí muži a ženy zmíněných ročníků měli nahradit chybějící pracovní síly ve zbrojním průmyslu *Třetí říše*). Totální nasazení nebylo však akcí jednorázovou. Odvody na nucené práce se pak konávaly v Protektorátě pravidelně v měsíčních intervalech až do počátku roku 1945, přičemž byly do Německa odváděny i další ročníky, například 1924. V německých a rakouských městech (Rakousko patřilo rovněž k Říši – od *Anschlusu* v roce 1938), kde byl nějaký zbrojní průmysl, byli ti nedobrovolní pracovníci ubytováni obvykle v dřevěných barácích na okraji měst a jejich přítomnost byla důsledně kontrolována. Pracovali v hlučném a špinavém prostředí továren 10 až 12 hodin denně, šest dnů v týdnu.

Cyrl nebyl jistě ani prvním, ani posledním z *totálně nasazených* Čechů, kteří se rozhodli z *rajchu* utéci. Za normálních okolností, kdy byli na ubytovnách hlídáni gestapem a jeho fízly a na pracovišti pod ostrým dohledem nacistických dílovedoucích, mistrů i ostatního německého personálu, to bylo téměř nemožné. Vhodnou příležitost, ba impulz k hromadným útěkům, poskytly však letecké nálety britských a amerických letadel, zaměřených na zbrojní výrobu a dopravní síť nacistického Německa. Od konce roku 1943, kdy západní spojenci začali útočit od jihu na Itálii a zřídili tam nová, bližší vojenská letiště, četnost leteckých náletů na Německo podstatně vzrostla. Po každém takovém náletu zůstaly v napadených městech rozbořené továrny i obytné domy a v nich desítky, ba i stovky mrtvých a zraněných, kromě toho však nepopsatelný zmatek. Právě takovou situaci mohl Cyril využít k útěku z pracovního lágru – se skupinkou kamarádů, krajanů nepochybně takovou příležitost využili. Neprchali však severním směrem (přes Vídeň na Moravu, domů), nýbrž k horám na

jihovýchodě, ale přiměřeně k situaci, přes Klagenfurt a Mariborlaň do Jugoslávie. Bylo to rozhodnutí odvážné. Každý totálně nasazený měl sice v kapse, kromě protektorátní občanské legitimace (malá červená knížečka) i růžovou dvoulistou německou *Kennkarte*, cosi jako „výjezdni doložku“, která mu umožňovala cestovat po celém Německu, ale jen po hranici se „samostatným“ Chorvatskem. Německá říše se v roce 1938 rozšířila o celé Rakousko a větší část Slovinska, z něhož menší části připadly „samostatnému“ Chorvatsku a Itálii.

Mladí uprchlíci si zvolili život na svobodě, a tedy v ilegality. „Vždyť už to brzy praskne,“ utěšují se. Z tohoto hlediska tedy nejvíce přitahovaly hornaté regiony Jugoslávie (Slovinsko, Chorvatsko, Bosna a Hercegovina, Černá Hora). Samotné Srbsko, které ve svém příspěvku tolik zdůrazňuje Stanislav Pazderka, bylo pro takové uprchlíky nejméně atraktivní – kvůli vzdálenosti i proto, že bylo převážně rovinaté a mimoto od roku 1941 okupováno nacistickou armádou. Snad až ke státní hranici se mohli dopravit v otevřeném vagonu nákladního vlaku, zelenou hranici museli však překročit pěšky, obtížným terénem východních Alp. V té době již četné partyzánské družiny, ba i brigády s těžkou vojenskou technikou, držely ubikace pod táhlými hřebeny Dalmácké vrchoviny, zvláště na teritoriu Bosny a Hercegoviny, pak i Černé Hory a Krajiny, posléze pak i v hornatých krajích západního Srbska. Velení celého toho hnutí se od počátku ujímal Josip Broz Tito (1892–1980), kterého nazývali „chorvátským tygrem“. Zkušenosti z guerillového způsobu válčení nabyl J. B. Tito již ve španělské občanské válce (1936–1939), které se zúčastnil jako dobrovolník proti generálu Francovi. O dva roky později, po návratu do Jugoslávie, se ujal velení nad prvními partyzánskými skupinami v bojích proti nacistickým agresorům na území porobené Jugoslávie. Svůj hlavní, velitelský stan umístil v hornaté Bosně v roce 1941. Výstroj a výzbroj mu dodávali letecky, z Velké Británie, která uznala exulantskou jugoslávskou vládu s králem Petarem II. v čele. Loajální vztah J. B. Tita k londýnské exulantské

Jugoslávští partyzáni osvobozují Bělehrad 20. 10. 1944

vládě vydržel až do konce války. Dosvědčuje to i fakt, že 15. září 1944 král vydal prohlášení, v němž vyzval všechny národy Jugoslávie k povstání proti německým agresorům. Jugoslávské partyzánské hnutí bylo mnohonárodním a – jak patrně, demokratické, se západní orientací. Teprve při dobytí Bělehradu, 20. října 1944, se tam objevila sovětská vojska, armáda 3. ukrajinského frontu, aby se „přiživila“ na obrovském vítězství partyzánů. Směřoval k Vídni. Po válce vznikla pak Federativní republika Jugoslávie, bez krále, orientovaná (dočasně) na Moskvu. A maršál Tito se stal generálním tajemníkem Komunistické strany Jugoslávie.

Podobně jako je mylná Pazderkova představa o srbském původu jugoslávského partyzánského hnutí, si s pravdou nezádají ani jeho domněnka o homogenním složení Titovy partyzánské „armády“. Vstupovali do ní muži mladí i zralého věku a různých, převážně balkánských národností. Partyzáni vytvořili nakonec celou armádu

ozbrojenců, která se zasloužila sama o osvobození poslední části Jugoslávie, totiž Srbska, od německých okupantů. Byly to boje „na život a na smrt“. Žádná z uvedených nepřátelských stran nedodržovala tzv. ženevské konvence. Poražení nepřátelé se hned na místě popravovali.

Celý velký odstavec věnoval St. Pazderka (zbytečně) nacistickému generálu „Šrédrovi“. Nevím, koho měl na mysli. Určitě asi ne Gerharda Schrödera, německého spolkového kancléře, předchůdce Angely Merkelové, anebo snad generála Schörnera, který se svou armádou Mitte protáhl v květnu 1945 přes střední Čechy do Bavorska, do amerického zajetí. Zdá se, že žádný z nich neměl s tragickým osudem Cyrila Petráska nic společného.

Čest jeho památce.

Antonín Grůza

Vydařené modrohorské putování za burčákem

V sobotu 4. září 2021 se konala již po čtrnácté tradiční modrohorská akce, Krajem vína 2021: Putování za burčákem po Modrých Horách. Všemi obcemi Modrých Hor tak projížděly četné skupinky nadšených cyklistů i pěších, kteří lačnili po ochutnávce burčáku hned na 18 místech. K hojně účasti dopomohlo také slunečné letní počasí, jež bylo pro akci jako dělané. Putování odstartovalo klouzavě mezi devátou a desátou hodinou dopolední z nádvoří sokolovny ve Velkých Pavlovicích, kde probíhal i hlavní prodej vstupenek. Účastníci putování se však na startu dlouho nezdržovali a rychle se vydali na cestu – na každém stanovišti dostali razítko s ochutnávkou burčáku, a mohli tak vyhrát některou z cen. Výherci se losovali odpoledne na stejném místě, kde celá akce započala. Na Putování za burčákem navázal odpolední doprovodný program v cíli a také pak i dlouho do noci na razítkovacích místech v jednotlivých vinařstvích. Návštěvníci tak v tento den mohli

ochutnat skvělý burčák v každé z pěti modrohorských obcí, ale také si v cíli vybrat na ochutnání z bezmála 270 vín z certifikované soutěže 30 vín Modrých Hor za doprovodu cimbálové muziky Lašár z Velkých Pavlovic, vynikající regionální jídlo a nápoje přichystalo velkopavlovické Ekocentrum Trkmanka, svými chuťovkami a specialitami zazářila také Alaadinova farma z Bořetic. Nálada skvělá, počasí výborné, účastníci ukázněni a usměvaví, jídla i tekutin dosti, akce se určitě vydařila. Těšíme se na další ročník přesně za rok, a to v sobotu 3. září 2022.

Děkujeme všem domácím i přespolním návštěvníkům za letošní účast, dále pak sponzorům, tetičkám a vinařům na razítkovacích místech, městu Velké Pavlovici i ostatním modrohorským obcím za skvělou spolupráci.

David Ludín a Lukáš Stávek

Opera podzimu

Oldřich Damborský

Blond vlasy pšenice zmizely
zůstal jen jinovatky šedý vlas,
havran skřehotá jako kandrda
v té opeře podzimu, ó mon cherri.

Carmen tančí flamenco vichřice
dlouze, vášnivě a úplně zběsile,
nad stromy, co už nejsou při síle
pohrává si s větvemi, se smýčcem.

Vranám křehnou křídla při potlesku,
když přilétají k oponě soumraku,
tympán Měsíce zní jako tisíce zářků
zatímco sněhová pláň je plná stesků.

Zimní očekávání

Oldřich Damborský

Nadýchaná závěť jako její paže
modré oči rozžatých obrazovek,
polibek její milosti udělal zážeh
na holé pláni se hýbal naděje stonem.

Havrani krákali vykřičené litanie
vrabci čířkali svou radost ve křoví,
večerní soumrak se do večera vpíjel
podél břehů říčky bělostné krajkoví.

V kostelíku zhasnuté věčné světlo
čekání na narození Vykupitele,
tisíce let to v myslích vřelo a hnětlo
než se našel ten, jenž se poddal lásce cele...

Mikulecká dědina malovaná...

Těmito slovy začíná za našeho mládí oblíbená písnička, kterou jsme tehdy pokládali za lidovou, ačkoliv ji složil místní učitel pod pseudonymem Fanoš Mikulecký. Dokonce jsme ji zpívali v textové variaci *Tá bořecká dědina malovaná*. Její melodie je táhlá jako ta rovina, na níž se rozkládá slovácká vesnice Mikulčice. Celý ten kraj nazývaný Podlužím leží na břehu řeky Moravy. Před 12 staletími tam bylo centrum Velké Moravy.

Při pohledu na mapu si uvědomíme, že Mikulčice tvoří vlastně střední článek čtyřdílné šňůry slováckých vesnic, přesněji řečeno pásu obcí mezi Břeclaví a Hodonínem. A ten pás zahrnuje vesnice a městečka Hrušky, Mikulčice, Moravskou Novou Ves a Lužice. Odedávna představoval jakýsi vstupní koridor do země moravské. O jeho strategickém významu vypovídají dodnes četné archivní dokumenty, a především obrovské archeologické památky. Z nich ty nejdůležitější se dodnes nalézají v lukách jihovýchodně od nynější vesnice Mikulčice: pečlivě konzervované základy kamenného knížecího paláce a 11 zděných kostelů různého architektonického typu, celé město, za mohutným opevněním, valem a vodním příkopem památky z 9. a počátku 10. století, z doby velkomoravské. Centrem toho prvního státního útvaru v historii našich zemí byla nepochybně až do roku 906 zde, na březích řeky Moravy. Velkomoravský stát, který se slibně 60 až 70 let, pod vládou knížete Mojmirá a jeho potomků, rozvíjel.

Co se tu událo v následujících třech staletích, po zničujícím vpádu kočovných Maďarů, je skryto pod rouškou tajemství. Z temnot prehistorie začal ten region (i můj rodný kraj) vystupovat až nedlouho před polovinou 11. století, kdy český kníže Břetislav I. založil hrad v Břeclavi, nejenom na ochranu státní hranice, nýbrž i jako správní středisko světské moci a zároveň i jako centrum správy církevní, totiž sídlo velkofary. Ve 13. a 14. století byly pak zmíněné vesnice, vesměs na půdě starších osad nově osazeny a začaly se rozvíjet. V pomoravské údolní nivě se odedávna dařilo obilí a na svazích sem pronikajících výběžků Kyjovské pahorkatiny se rodilo víno. Dalo by se vůbec říci, že jejich osud byl velmi podobný osudu mého rodného kraje. V katastrofách těch obcí bylo však více půdy k pěstění obilí a méně svažitých parcel, vhodných pro vinohrady. Mimoto však velký díl katastrů zabíraly temné lužní

lesy kolem hlavního toku Moravy i četných říčních ramen. A když se vlády nad panstvím Hodonín v 15. století ujali páni z Kunštátu, známí rybníkáři, a založili několik velkých rybníků pod městem Hodonínem, začalo se tomuto regionu říkat Podluží, tj. kraj ležící pod lužemi, tedy pod rybníky. U nás jsme těm větším říkali jezera, zatímco Luža byla jediné na návsí, u stodol za humny. Není třeba zdůrazňovat, že Podluží svou polohou a geomorfním utvářením přímo vybízelo všechny agresory z východu k plenivým vpádům odedávna. Připomeňme jen ničivá tažení Bočkajovců a opakované vpády Turků v průběhu 17. století, kdy té zkáze neunikl ani náš mikroregion, ležící pár kilometrů západněji.

Obraťme však list a nahlédněme do minulosti jen nedávné. V časech neméně pohnutých, za války a těsně po ní, v letech 1942–1950, jsem absolvoval reálné gymnázium v Hodoníně. Byla to tehdy pro Bořetičana nejbližší střední škola. A nejenom pro mne. Mými spolužáky byli i kluci z Podluží, například Cyril Gergel nebo Josef Duhanský. Mezi sebou mluvívali občas ještě místním nářečím. Zatímco v naší vsi bychom řekli „*krávy se pasú na lúce*“, oni by řekli „*krávy sa pasá na lúce*“. Samozřejmě, těch rozdílů mezi oběma dialekty bylo ještě daleko víc nápadných rozdílů. Oni měli ve své řeči ještě i tvrdé l, zřetelné kupříkladu ve slově chlapci – oni to vyslovili asi jako chuapci. Po válce odešli ti spolužáci dostudovat na gymnázium v Břeclavi. Jejich Podluží jsem znal taky ze starých pohlednic, kdy byl zobrazen *šohaj s galánkou u malovaného žúdra*.

A potom, v roce 1955, jsem se jednoho letního dne zúčastnil zájezdu na velkomoravské vykopávky přímo do Mikulčic. Poté jsem u profesora Kalouska dělal zkoušku z české prehistorie, ale o Velkou Moravu jsme přitom ani nezaváděli. Vedoucím toho výzkumu byl od počátku Josef Poulik, zprvu docent, od roku 1960 profesor.

Před půlrokem, ve čtvrtek 24. června 2021, se „malovaný“ vzhled Mikulčic, ba i celé souvislé řady podlužáckých obcí, krutě změnil. Letní, téměř 30stupňové vedro se pomalu chýlilo ke konci a ním i tíživý pocit dusna před bouří se chýlil ke konci.

Antonín Grůza

Nejzaprášenenější obec v republice

Již rok a ještě více bude obec Bořetice nejzaprášenenější a rozkopanou obcí v republice. Občané musí snášet neustálé mraky prachu, které se šíří z provizorně zakrytých výkopů z budované oddílné kanalizace do ČOV (čistička odpadních vod). Obec měla sice kanalizaci, ale společnou pro dešťové vody a odpady. Ta byla podle tehdejších předpisů před rokem 2000 vybudována a podle nich obce do 2 000 obyvatel nemusely mít ČOV. Na udání jedné turistky, která sledovala, co teče v Járku pod obcí, nám byly vyměřované pokuty neustále zvyšované, až v loňském roce dosáhly více než 2 miliony korun. Obec musela za-

čít práce na projektech a sehnat peníze, které bude splácet více než 17 let. Ještě více než rok budou občané muset tuto situaci snášet. Zaprášena auta, fasády domů a prach se dostává všude i do domů. Někteří občané tuto situaci řeší kropením výkopů a čekají na jakýkoliv deštík. Neustálé objíždky pro práci techniky ztěžují projíždění obcí. Nedokonalé zasypání výkopů, kdy se při sedání zasypů tvoří jámy, které se pak podepisují na automobilech, trápi občany.

Václav Petrásek

Z činnosti rybářského spolku

V letošním roce se opět po 5 letech konaly volby do výboru rybářského spolku. Velmi nás těší, že se na volené pozice přihlásila spousta mladších členů, kteří mají zájem dále posunovat naši organizaci kupředu. Tímto jim přejeme mnoho sil a dobrých nápadů v jejich volebním období.

Hlavní poděkování patří Františku Mátlovi za dlouholetou aktivní činnost ve výboru rybářského spolku, kterou letos ukončil.

Rybáři z Bořetic i letos pokračovali tradičně ve zkrášlování našich malebných rybníků. Během brigád a další dobrovolné činnosti vysázeli mladé doušky, pravidelně sekli rákos, prořezávali stromy, podíleli se na úpravě cest. Po dlouhé době si dokonce nemohou stěžovat ani na množství vody, to bylo letos takřka ideální. Bohužel to stejné nemůžeme říct o vandalství v okolí vodních ploch, pravidelně nacházíme zničené značky, hráze, lavičky. Vrásky na čelech nám rovněž přidává drzé chování turistů, kteří nechtějí pochopit, že rybníky jsou soukromým pozemkem, a ne veřejným autocampingem. Z toho důvodu jsme nuceni rybníky neustále

kontrolovat a turisty s karavany a stany opakovaně žádat o přemístění.

Před prvními mrazíky bychom chtěli upozornit všechny občany, aby zvážili přítomnost svých dětí na zamrzlých plochách rybníků. Všechny aktivity zde jsou pouze na vlastní nebezpečí a nedoporučujeme je. Zároveň prosíme, pokud někdo nehodlá dbát našich doporučení, necht' nezkouší pevnost ledu házením větví a kmenů, jejichž následný úklid a případný výlov na jaře přidělává rybářům spoustu práce, která by mohla být zaměřena na konstruktivnější záležitosti.

Závěrem bychom chtěli poděkovat zejména naší obci za poskytnutí dotace a ochotu pomoci. Dále všem sponzorům, našim členům, i těm nejmladším rybářům, pro které se nám podařilo i v této nejisté době uspořádat úspěšně rybářské závody, kterých se zúčastnilo k padesátce dětí.

Přejeme Vám pevné nervy, zdraví a Petrův zdar!

bořetičtí rybáři

Dětské rybářské závody se konaly na rybníku č. 2 dne 12. června 2021, foto Sabina Hradská

Dětské rybářské závody se konaly na rybníku č. 2 dne 12. června 2021, foto Sabina Hradská

Rozvedená paní na Bořeticích

Při prohazování starých čísel Selského archivu z let 1905–1908, jsem narazil na zmínku o jedné staré sázce.

„Ve středu v den sv. Antonína roku 1590 dlela majitelka bořetického statku Bohunka z Žerotína, která krátce před tím se rozvedla se svým manželem, ve své hospodě. Do hospody její přišel Zdeněk Tetour z Tetova a na svobodném dvoře v Zaječí a těmito slovy k ní promluvil: „Když jste se s panem manželem rozvésti ráčila, neračte tak zůstatí, račte se zase vdátí“.

Paní Bohunka odpověď dala na svou duši a svému svědomí, že dokud živa bude se nevdá, a s Tetourem se o to o čtyři bečky červeného vína vsadila. Neuplynuly ani tři měsíce a paní Bohunka se znovu provdala, víno však Tetourovy nedala. Tetour se však o víno z této sázky soudil.“

Záznam o tom je v Půhonech Brněnských pod číslem XXXI. 465.

Václav Petrásek, kronikář

Chci Čechům ukázat, že tradice a podpora lokálních produktů mají smysl

Michaela Bugrisová procestovala velký kus světa, kde jednotlivé země poznává nejraději skrze náhodná setkání s místními obyvateli a lokální gastronomií. Stejným způsobem objevuje i zapomenuté české regiony plné milých lidí se silnými příběhy, vyhledává tradiční krajové i chuťově překvapivé speciality, na vlastní kůži zažívá místní tradice a navštěvuje ojedinělé výletní cíle. O tom všem napsala knihu *S chutí po Česku*, která vyšla v pondělí 14. června 2021.

„Ze svých zahraničních cest si na památku vozím papírové pohlednice a úplně nejraději zážitky, které ve mě zanechaly silné emoce. Při poznávání exotických destinací mi všechny ty vodopády, chrámy i písčité pláže začaly časem splývat. Srílančanku Disnu, která mě naučila vařit místní specialitu wambatu moju, si pamatuji dodnes nebo paní, co mi ve Vietnamu nasadila na hlavu typický kuželovitý slaměný klobouk, a ještě z toho měla srandu. Jiní Vietnamci mě přímo na ulici pozvali ke svému stolu na jídlo, kde jsem pochytla, že zbytky se hází pod stůl a pivo pije s ledem. A tak by se dalo pokračovat,” říká rodačka z Krnova.

Díky cestování si uvědomila, že každou zemi i lokalitu dělají jedinečnou právě její obyvatelé, jejich kultura, zvyky a také gastronomie, kterou se často před turisty rádi prezentují. Na výletech po Česku Michaela vyhledává specifika i unikátnosti jednotlivých krajů, ať už se jedná o typické regionální produkty, netradiční výrobky spjaté s místními producenty, tradice, zajímavé turistické cíle a vyhlášené podniky doporučené zdejšími obyvateli. Vyzkoušela si například, jak se na horké plotýnce stáčí Hořické trubičky, jak bylo náročné ušlapat tvaroh na výrobu Olomouckých tvarůžků, jak se na hrnčířském kruhu točí Chodská keramika, nebo jak těžký je bořetický kroj, který na sebe děvčata oblékají na hody. Ochutnala také levandulovou klobásu mezi lány kvetoucí levandule, pivo z chlebového kvasu i afrického chmele, vřidelní kávu s výhledem na lázeňskou kolonádu, jehněčí pršut z Českého středohoří, autentické benátské cicchetti, nebo pravé řecké frappé od Krnovanky s řeckými kořeny. Velmi netradiční chuťové zážitky si odnesla z Loštic, kde jsou lidé schopni z tvarůžků vyrobit třeba zmrzlinu nebo zákusky.

Kromě tipů na **gastronomické speciality** Michaela zmiňuje i **příběhy lidí**, kteří za nimi stojí. Většinou se jedná o malé rodinné podniky, kde láska k řemeslu a nadšení přerostly ve fungující podnik, který můžete i vy na svém výletě navštívit a často se s jejich majiteli osobně potkat. *„U všech mohu potvrdit, že je spojují kvalita, využívání lokálních surovin, nápaditost, poctivost, i to srdce, které do činnosti dávají. Proto si podporu nás všech zaslouží. Osobní setkání se všemi lidmi, o nichž se v knize zmiňuji, bylo nesmírně inspirující a energické. Získala jsem díky nim pocit, že tam, kde je chuť a odhodlání, lze v podstatě cokoliv – třeba vyrábět čokoládu z prvotřídních surovin mezi vinicemi na jižní Moravě, naklepat řízek velký jako sloní ucho speciálně vyrobenou palicí, podávat ve vlakovém vagónu občerstvení z lokálních surovin kořeněné vlastní bylinkovou směsí, nebo obnovit dávno zapomenutou tradici pečení Loketských perníčků,”* vypráví Michaela.

Knihy **S chutí po Česku** poukazuje také na **místní tradice**. Dozvíte se například, že v Domažlicích už pěknou řádku let oznamuje večerní hodinu zpěvem ponocný a k tomu zatroubí na zubří roh, v jakém muzeu

na Chodsku uslyšíte mluvit průvodkyni skoro zapomenutým nářečím bulačinou, nebo kde ještě dnes vyrábějí medové perníky z tradičních forem vyřezaných ze dřeva. *„Překvapilo mě, že tradice a řemesla nejsou lhostejná ani současné mladší generaci, která je pomáhá nejen udržet, ale také oživit nebo zatraktivnit moderním kabátem,”* doplňuje cestovatelka. Mimo jiné v okolí zmiňovaných podniků vytipovává unikátní **přírodní lokality** včetně **turistických stezek** a také **originální muzea a památky**, kde lidská fantazie nezná mezí. Podvodní pozorovatelna ryb v zatopeném lomu bere dech, Vánoční dům s tisíci dekoracemi vypadá jako z amerického filmu a navíc je zavalený největší sbírkou plyšových medvědů v Česku, zoologická zahrada, kde jsou všechna zvířata zhotovená ve skutečné životní velikosti z železného šrotu dává návštěvníkovi možnost blízkého setkání i s těmi nejnebezpečnějšími tvory. Kniha *S chutí po Česku* čtenáři nabídne poutavý cestopis jedné batůžkářky plný zajímavých a poučných informací, ale také inspiraci na výlety za jídlem i nevšedními zážitky uskutečněnými po železnici. Poznávání lokalit totiž v každém kraji začíná vždy na místní vlakové stanici, odkud se po vzoru autorky vydáte prozkoumávat „po svých“ krásy i chutě okolí. *„Kdysi jsem pro kamarády organizovala poznávací výlety, které začínaly už nasednutím do vlaku, kde jsme si všichni společně povídali a smáli se tak, že nám cesta rychle utekla. Výlety jsme navíc téměř vždy zakončili návštěvou místních pivovarů. Proto jsem se po vzoru těchto úspěšných akcí rozhodla knížku koncipovat podobně,”* uzavírá Michaela Bugrisová. Jste připraveni poznat Česko tak, jak ho neznáte? Pak prosím ukončete výstup a nástup, vlak je připraven k odjezdu.

Michaela Bugrisová

Autorka v místním kroji, foto M. Bugrisová

Z Porta do Santiago pěšky za 12 dní aneb Svatojakubská pouť

Natálie Popovská a její přítel Vladimír absolvovali v srpnu část Svatojakubské cesty – pouť do Santiaga de Compostela. Výchozím bodem pro ně bylo portugalské Porto. O zážitky z cesty se s námi podělili.

Jak dlouho jste pouť šli a kolik kilometrů byla dlouhá?

Celkově jsme ušli 290 kilometrů. A trvalo nám to 12 dní. Původně jsme si říkali, že bychom to zvládli za 10–11 dní, ale kvůli ubytování a dalším menším problémům se cesta nakonec protáhla.

Koho napadla myšlenka jít pouť do Santiaga?

Jít do Santiaga jsem chtěla primárně já. V hlavě jsem to měla už delší dobu. A vždycky v létě jsem dostala chuť někam letět a jít část Svatojakubské cesty. Ale nikdy jsme to nezrealizovala. A necítila jsem se na to, že bych to sama zvládla. Ale jednou jsem se o tom zmínila před Vládou a on se toho chytl.

Jaký byl cíl vaší cesty? Pouze dojít ke katedrále v Santiagu, nebo byla cesta vaším cílem a mělo to pro vás hlubší smysl?

Cílem cesty byla určitě samotná cesta. Od začátku jsem si říkala, že mým cílem není tam dojít, ale zkrátka jít. Slyšela jsem citát, který se mi moc líbil: „Jdeš, abys šel. Ne, abys došel.“ A opravdu. Chtěli jsme mimo jiné odpočinout hlavě a něco zažít. A samozřejmě to pro mě mělo také duchovní smysl.

Probírali jste spolu s Vládou smysl vaší cesty, sdíleli jste ho? Anebo si to každý z vás prožíval sám v sobě?

Vláda: Brali jsme to stejně, že cesta je cíl. Nicméně já jsem tam chtěl dojít. Ale ne kvůli tomu, abych mohl tvrdit, že jsem tam byl. Spíš kvůli mému vnitřnímu pocitu. A i když to bylo náročné, tak je skvělé, že jsme tu cestu neošidili. A když přijdete ke katedrále, ten pocit je opravdu úžasný. A to nemusíte mít žádné spirituální, duchovní myšlenky. Zkrátka vás to dojde, protože víte, že jste si všechno táhli na zádech a že jste to zvládli.

Nápad na cestu vznikl v Natálieččině hlavě, foto Archiv N. Popovské

Co bylo na celé pouti nejtěžší? Bylo to odhodlání vyjít, anebo něco jiného?

Vláda: Pro mě bylo asi nejtěžší vyznat se v covidových opatřeních jednotlivých zemí, jak je to s přechodem mezi Španělskem a Portugalskem a podobně.

Co všechno jste si s sebou vzali?

Vláda: Měli jsme s sebou batoh, spacák, karimatku. Přemýšleli jsme i o nějakém přístřešku, ale nakonec jsme si vzali jen tarp, který nic neváží, a podlážku na spaní. Potom základní oblečení, pár triček, spodní prádlo, bundu, svetr a plavky. Nat měla ještě základní drogerii, ručníky. A potom samozřejmě nabíječky, pasy, covid pasy a všechny příjezdové formuláře. A taky dědovu meruňkovici.

V jakých typech ubytování jste přespávali? A měli jste místa na přespání vymyšlená už před cestou?

My jsme to brali tak, že vždycky bude kde přespát. A i když jsme se dívali na internet, tak jsme se dočetli, že všude jsou k dispozici albergues (ubytovny pro poutníky). A že jsou dva typy – veřejné, ve kterých je spousta místa, a soukromé, které se ale musí rezervovat dopředu. Takže první den jsme vyšli a měli jsme vytipovanou jednu vesnici, že tam právě to albergue je. A vesnici předtím také. Takže jsme v té vesnici zastavili asi v osm večer. A zjistili jsme, že albergue je zavřené. Takže najednou jsme nevěděli, co máme dělat. Později jsme zjistili, že albergue ve vedlejší vesnici je zavřené taky. Dívali jsme se na internet i na hostely a podobně, ale všechno bylo obsazené.

Kde jste teda první noc přespali?

K tomu se váže taková vtipná historka. Seděli jsme před zavřeným albergue, mě bolely nohy a vlastně všechno, byla jsem dost unavená, a navíc bylo už celkem pozdě večer. A najednou šel kolem místní pán, který ale neuměl anglicky, a tak se nám „rukama nohama“ snažil vysvětlit, že albergue je zavřené, ale že náhradní ubytovna je asi kilometr odtud a nakreslil nám mapku. Podle ní jsme tedy šli a potom hledali dům, který by jako ubytovna vypadal. Chodili jsme tam a zpátky po ulici, kterou jsme prošli třikrát, ale nic jsme nenašli. Potom Vláda hledal na Googlu, i podle něj tam měl být nějaký hostel. Takže podle mapy v telefonu jsme přišli k domu, který ale vůbec neodpovídal fotce na internetu. To už jsem byla zoufalá a smířená s tím, že přespíme na pláži. A v ten moment jsem ze srandy na ty dveře zaklepala, ani zvonek tam nebyl, protože jsem si říkala „Haha, tady nás určitě přivítají.“ A najednou se otevřely dveře a vyšla paní s dcerou, které nám řekly, že tady ubytování není, ale začaly shánět pána, kterému ubytování mělo patřit, a potom i jiné ubytování. Paní s dcerou nás mezitím začaly zvat k sobě domů, že mají zrovna ro-

Cíle dosáhli po 12 dnech, foto Archiv N. Popovské

dinnou oslavu a že mají spoustu jídla, tak že si určitě musíme dát s nimi. Tak jsme nakonec šli. A bylo to moc příjemné setkání. Ubytovaní nakonec ani místní nesehnali, protože už bylo opravdu všechno plné. Ta rodina ale byla moc milá, půjčili nám stan a nechali nás spát na jejich zahradě, mohli jsme se u nich osprchovat. Ráno nám uvařili kávu a my vyrazili zase dál.

Takže zase tak jednoduché najít ubytování nakonec nebylo...?

Ne, takže hned od té první noci jsme si začali plánovat, kde zhruba budeme spát. A ještě ten den si zarezervovali ubytování o zhruba 26 kilometrů dál. A dopředu jsme si začali zjišťovat, jestli to konkrétní albergue je opravdu otevřené. Problém totiž bylo, že kvůli covidu byly kapacity všech ubytoven hodně sníženy, takže když tam třeba bylo v jednom albergue 90 lůžek, mohlo tam spát asi 25 lidí a podobně. V tomto to bylo trochu stresující, určitě by bylo jednodušší zkrátka jít a až ten konkrétní den se rozhodnout, jak velkou část cesty zvládne a kde přespíme.

A přespali jste tedy i venku nebo se ubytování vždycky našlo?

Vláda: Kromě té první noci, kdy jsme sice spali venku, ale na zahradě a v půjčeném stanu, jsme spali třetí noc „pod širákem“. A jednou jsme spali venku dokonce společně s jedním francouzským poutníkem, se kterým jsme si dali víno.

Takže jste se dávali do řeči s ostatními poutníky? A šli jste případně část cesty spolu?

Bavili jsme se s nimi. Ze začátku jsme se trochu styděli, ale potom už ne. Potkali jsme dva Italy, pár z Čech a jednoho Rakušana, který byl napůl Brazilec, což se nám potom hodilo, protože uměl portugalsky. S nimi jsme se tedy bavili poprvé a potom už pro nás bylo jednodušší s ostatními navazovat kontakt a bavit se s nimi a kus cesty jít spolu. S tím Rakušanem jsme se potkali po cestě asi třikrát. Podruhé to byla náhoda, ale potom jsme se na setkání domluvili přes Instagram, a to už v Santiagu. A s těmi Čechy jsme se ještě chtěli potkat, ale bohužel jsme se míjeli. Z ostatních poutníků mě zaujala jedna Němka, která šla sama se svým malým dítětem v kočárku.

Všíkali jste si během cesty i přírodních a historických památek? Zašli jste si třeba i speciálně k nějaké pamětihodnosti?

Velkou část cesty jsme šli kolem oceánu. Takže tam jsem si hodně užívala výhled na moře a na vlny. A dost mě to uklidňovalo. A i když jsme šli lesem nebo přes řeku, tak to bylo moc krásné. A občas si udělali i pauzu, chvíli poseděli, nebo se vykoupli v moři a potom šli dál. Hned na začátku nás také zaujalo Porto, ze kterého jsme vycházeli. A určitě bychom se tam rádi vrátili. Ale že bychom dělali zacházku kvůli památce, to si nevzpomínám.

Mluvili jste o paní, která šla pout' samotná. Přemýšleli jste, že byste šli pout' sami? Anebo právě byla výhoda jít ve dvou, protože jste na řešení různých problémů, které se naskytly, byli dva...?

Po absolvování té cesty si dokážu představit daleko lépe, že bych ji šla sama než před touto cestou.

Vláda: Tam člověk zjistí, že vlastně nikdy nejde sám. Ano. Ale obecně mám mnohem reálnější představy o pouti jako takové. Takže bych to možná zvládla.

Jaký jste měli pocit, když jste uviděli katedrálu v Santiagu? Konečně jste tam přišli, ale na druhou stranu to byl taky konec vaší cesty...

Při prvním pohledu na katedrálu se pocity v nás bily. Byli jsme nadšení a ohromení z toho, jak je katedrála velká a hezká. A byli jsme dojatí z toho, že pout' končí. Takže jsem si říkala, že jsme opravdu dobří, že jsme to zvládli a jsme tady. Ale přemýšlela jsem, jestli chci, aby to skončilo, protože to bylo super.

Plánujete další pout'? A pokud ano, chtěli byste delší, nebo raději kratší cestu?

Určitě ano. A trůfám si říct, že bychom zvládli i delší cestu. Problém ale je najít si třeba třicet dní v kuse čas. Vláda by rád šel Camino del Norte, což je ale okolo 800 kilometrů a chodívá se to něco přes 30 dní. Takže by to bylo o dost náročnější. Ale já bych se nebránila jakékoli pouti.

Karolína Zborovská

Sonet o bílé lišce

Oldřich Damborský

Krajkové ledu na březích Trkmanky
století havraní v černomodrý h fracích,
svítáním si slunce prodírá mlhy ospalky
skryté vločky čekají v ocelových mracích.

Až udeří jejich čas rozsypané peřiny
a snesou se na hlínu tvrdou jako kovadlina,
zatímco s tebou se věčnost mění na vteřiny
a tvá ústa chutnají jako hlt neředěného vína.

Sníh ti padá na řasy podobné malému plůtku
a s kožíškem zasypaným podobáš se bílé lišce
tvé dlouhé vlasy jsou rozmoklé černé smyčce.

Snad nezavřou mne nebesčí andělé pro potulku,
že toulal jsem se v tvé mysli nemajíce zábrany,
posečkej, moudrý osude, a ještě nezvoň na hrany.

DUCHOVNÍ OKÉNKO

Děti v bořetické farnosti se seznamují s vírou

Po roční pauze se opět **každé úterý v 17.15** scházíme s dětmi přede mší svatou na faře. Společně tvoříme, hrajeme hry i nacvičujeme písničky. Děti si již zvládly najít pirátský poklad, vyrobily svíčky pro své drahé ke dni Památky všech zesnulých, horlivě cvičí písničky a hezky spolupracují při jakýchkoli aktivitách.

Od října letošního roku máme ve farnosti i novinku. Vždy **1. neděli v měsíci probíhají od 9.30 v bořetickém kostele dětské mše svaté** zaměřené na rodiny s dětmi. Děti se aktivně zapojují do průběhu mše, zpívají ve scholičce a je pro ně připravené i speciální kázání.

Další novinka začala spolu s adventem. **Každé úterý v 17.00** se rozšířilo setkávání dětí na faře o děti ve věku 3–6 let. Děti se s vírou a Bohem seznamují prostřednictvím katecheze Dobrého pastýře, která je založena na Montessori pedagogice. Nejde o znalosti a definice, ale ukazuje cestu a rozvíjí přirozenou duchovní vnímavost dětí.

Zveme a těšíme se na všechny další děti, které se k nám chtějí přidat.

Lenka Kuchyňková a Martina Michalová

Děti se mohou opět scházet na faře, foto archiv farnosti

Jak jsme putovaly za papežem Františkem

S dcerou Katkou jsme se vždy účastnily poutě u příležitosti návštěvy papeže v Československu nebo potom samostatně České republiky (za Janem Pavlem II. v roce 1990 v Praze, v roce 1995 Olomouc – letiště Neředín, v roce 1997 znovu Praha a naposled v roce 2009 za Benediktem XVI. v Brně). Jakmile jsme se dozvěděly, že v letošním roce navštíví papež František sousední Slovensko a do Šaštína to máme kousek, rozhodly jsme se, že uděláme všechno pro to, abychom i v současné složitější době pro cestování za ním mohly vyjet. Otec Tomáš vyhlásil, že farnosti Hovorany a Čejkovice mají volná místa v autobuse, tak jsme začaly jednat. Zaregistrovaly jsme se včas, ale ještě tři dny před odjezdem jsme neměly vyřízenou akreditaci, až teprve v pondělí jsme měly vstupenky a jistotu, že budeme do areálu vpuštěny. Jelo s námi i několik poutníků, kterým potvrzení nepřišlo, a ti se do areálu opravdu nedostali, zůstali za ohrazením.

Z Bořetic jsme vyjely hodně brzy, protože z Hovorany byl odjezd stanoven na 3.30. Auto jsme zaparkovaly u kostela, s sebou jsme vzaly ještě jednoho poutníka z Kobylí. V Hovoranech už čekali dva páni faráři, domácí P. Jiří Janoušek a P. Petr Hošek z Žatčan. Pár dalších poutníků přisedlo v Čejkovicích, Mutěnicích a jedna paní v Hodoníně, celkem nás bylo 35. Vyrázili jsme směr Šaštín. Tam už začala doprava houstnout, posledních 6 km před Šaštínem jsme jeli více než půl hodiny, ale bylo fajn, že jsme jeli a blížili se více k areálu. Naše parkoviště bylo na náměstí v Šaštíne, odtud to do areálu konání poutě nebylo daleko, byl vybudovaný na poli kousek od baziliky. Doražili jsme poměrně brzy, i přes velice důkladné prověřování každého

jednotlivého poutníka jsme byli vpuštěni do velice výhodných sektorů, kde přímo před námi byla obrazovka a výhled na baziliku. Papež František jel ve svém papamobilu přímo vedle nás. Bylo to něco úžasného, mladí i staří ve frontě u vstupu velice ukáznění, spousta dobrovolníků, příslušníků policie, hasičů, cesta výborně značená a samozřejmě mše svatá vedená osobně papežem Františkem, ta probíhala částečně v latině, ale měli jsme naštěstí knížečku s překladem do slovenštiny. Svatý otec kázal v italštině a na obrazovkách běžel slovenský překlad. Cca po dvou hodinách mše svatá skončila, sektory se otevřely až po odjezdu svatého otce, ten odlétal helikoptérou a ta nad areálem několikrát zakroužila, jako by se i on s námi nemohl rozloučit.

Pak se naráz otevřely všechny sektory. Obdrželi jsme pokyn: hned po mši svaté nečekat na další program a snažit se dostat co nejdříve k autobusu. Takový pokyn asi dostali všichni – dostat cca 45 tisíc poutníků z jednoho místa asi třemi vstupy na jednu silnici, do toho odjíždějící auta a jedni míří doleva, druzí doprava, bylo velmi hektické. Naštěstí se vše zvládlo. Obdivovala jsem rodiny s malými dětmi (na obrazovce jsme pozorovali, že papež František několikrát zastavil a nechal si podat miminko do náruče, moc dojemné gesto), stařenky o berličkách, dědečky s hůlčičkou...

Jsmo vděčné za tento zážitek a těšíme se, že se snad někdy návštěva Svatého otce uskuteční zase v naší republice.

Slavnost byla na památku Sedmibolestné Panny Marie.

Marie Vyhňáková

Vánoční bohoslužby

24. 12. v 15.30 – Štědrý den – mše pro rodiny s dětmi
 25. 12. v 9.30 – Boží hod vánoční – žehnání dětem
 26. 12. – Svátek Svaté Rodiny – obnova manželských slibů
 1. 1. – Slavnost Matky Boží Panny Marie – mše za ženy a dívky
 2. 1. v 9.30 – 2. neděle po Narození Páně
 6. 1. v 16.30 – Slavnost Zjevení Páně – žehnání vody, křídý a kadidla
 9. 1. v 9.30 – Svátek Křtu Páně

Betlémské světlo bude možné si zapálit v kostele. Aktuality a podněty k prožívání vánočních svátků najdete na webových stránkách farnosti www.bokovka.info.

Tříkrálová sbírka proběhne v neděli 9. ledna od 10.30 hodin. Koledníci na konci mše svaté dostanou požehnání ke koledování.

Zveme vás...

Farnost Vrbice, Bořetice a Kobylí vás zvou na ples farnosti, který se bude konat v pátek 14. ledna 2022. Začátek ve 20 hodin v Kulturním domě na Vrbici. Doprava autobusem bude zajištěna tam i zpět. Akce se uskuteční, pokud nám to vládní nařízení povolí. Podrobnější informace se dozvíte v místním rozhlasu, na vývěsce kostela nebo na webových stránkách farnosti www.bokovka.info.

ZE SPORTU

Podzim v TJ Sokol Bořetice

Po dlouhé pauze způsobené covidem se konečně v srpnu začaly hrát mistrovské zápasy. Do nové sezony 21/22 jsme spolu s Kobylím přihlásili do okresních soutěží společná družstva mladší a starší přípravy, mladších a starších žáků a dorostu. Mimo soutěž hrálo zápasy mužstvo minipřípravky. Dále nám v okresním přeboru hraje mužstvo mužů. U nejmenších dětí se během jara a podzimu zaregistrovalo hodně nových fotbalistů a fotbalistek. Je vidět, že děti fotbal baví a těší se na každý zápas. Některé děti se tak těší, že i když nebyly z důvodu nemoci týden ve škole, musejí jít v neděli hrát utkání. Přece by to nezmeškaly. Přípravky podávaly celý podzim výborné výkony. U žáků je komplikovanější, že děti většinou trénovaly a hrály v Kobylí, což některým rodičům vadilo a na jaro se budeme domlouvat s Kobylím, aby některé tréninky a zápasy byly i v Bořeticích. Dále náš oddíl dobře reprezentovali hráči společného družstva dorostu, kteří skončili na výborném 4. místě okresního přeboru Hodonínska, s pouhými 3 body ztráty na 1. mužstvo tabulky FK Milotice.

U mužů byla situace nekomplikovanější. V minulé sezoně mužstvo trénoval pan Jaroslav Otáhal, který byl však časově zaneprázdněn. Měli jsme problém najít trenéra, který by byl ochotný trénovat a zároveň schopný vyrovnat se s místními podmínkami (např. je vinobraní – omlouvám se z tréninku, jednu za přítelkyní – omlouvám se z tréninku, moc práce – omlouvám se., jsem unavený – omlouvám se., zaspal jsem – omlouvám se, zapomněl jsem kopačky – nemůžu hrát, zapomněl jsem tašku – nemůžu hrát atd.) Nakonec jsme se domluvili na spolupráci s bývalým hráčem Celticu Jakubem Gremmelem. Po odehrání poloviny zápasů je nyní mužstvo na 8. místě tabulky se skóre 33 : 22. Je nutné si uvědomit, že mužstvo prochází generační obměnou. Snažíme se zapracovat mladé kluky z dorostu. Během podzimu nastoupili z mladých hráčů např. Ondra Popovský, Stanislav Pazderka, Miroslav Náležinský nebo David Čvingráf. Věřím, že budou do budoucna posilami. Nejlepšími střelci týmu byli Jakub Pazderka se 7 a Ondra Kocourek s 6 brankami.

Luděk Gloza, předseda TJ Sokol

Mistrovské zápasy muži podzim

Bořetice–Ivaň 2 : 1
 Nosislav–Bořetice 0 : 4
 Bořetice–Vranovice 1 : 2
 Moravská Nová Ves–Bořetice 3 : 2
 Boleradice/Krumvíř B–Bořetice 1 : 0
 Bořetice–Hrušky/Prušánky 6 : 2
 Podivín–Bořetice 4 : 3
 Bořetice–Rakvice 5 : 0
 Křepice–Bořetice 0 : 1
 Bořetice–Hlohovec 5 : 0
 Březí–Bořetice 2 : 2
 Bořetice–Kostice 2 : 3
 Hustopeče–Bořetice 4 : 0

Tabulka OP muži – podzim

1. Moravská Nová Ves	13	11	1	1	49 : 16	34
2. Nosislav	13	9	1	3	29 : 21	28
3. Vranovice	13	8	0	5	35 : 24	24
4. Kostice	13	6	4	3	41 : 30	22
5. Březí	13	7	1	5	26 : 25	22
6. Podivín	13	6	3	4	28 : 21	21
7. Křepice	13	6	2	5	24 : 16	20
8. Bořetice	13	6	1	6	33 : 22	19
9. Boleradice/Krumvíř B	13	5	1	7	22 : 35	16
10. Hlohovec	13	5	1	7	19 : 36	16
11. Hustopeče	13	4	1	8	20 : 24	13
12. Hrušky/Prušánky	13	3	4	6	21 : 34	13
13. Ivaň	13	3	1	9	27 : 35	10
14. Rakvice	13	1	1	11	9 : 44	4

Mistrovské zápasy dorost podzim

Brumovice–Kobyli/Bořetice 0 : 20

Kobyli/Bořetice–Těmice/Moravský Písek 7 : 0

Kostelec–Kobyli/Bořetice 0 : 15

Žarošice–Kobyli/Bořetice 3 : 3

Milotice–Kobyli/Bořetice 2 : 1

Kobyli/Bořetice–Vnorovy 12 : 0

Čejkovice/Hovorany–Kobyli/Bořetice 1 : 3

Kobyli/Bořetice–Charvátská Nová Ves 2 : 4

Bukovany–Kobyli/Bořetice 0 : 8

Kobyli/Bořetice–Ratíkovice B 3 : 0

Tabulka dorost po podzimu

1. FK Milotice	10	8	1	1	64 : 14	25
2. Charvátská Nová Ves	10	8	1	1	57 : 12	25
3. FK Ratíškovice B	10	8	0	2	63 : 13	24
4. Kobyli/Bořetice	10	7	1	2	74 : 10	22
5. Agro Vnorovy	10	5	1	4	47 : 34	16
6. Čejkovice/Hovorany	10	5	0	5	54 : 25	15
7. Těmice/Moravský Písek	10	4	1	5	23 : 39	13
8. SK Žarošice	10	3	1	6	34 : 32	10
9. Družba Bukovany	10	3	0	7	25 : 77	9
10. Sokol Brumovice	10	1	0	9	10 : 112	3
11. SK Kostelec	10	0	0	10	8 : 91	0

Dorost, foto Archiv TJ Bořetice

Mladší žáci, foto Archiv TJ Bořetice

Minipřípravka, foto Archiv TJ Bořetice

Starší přípravka, foto Archiv TJ Bořetice

Mladší přípravka, foto Archiv TJ Bořetice

Starší žáci, foto Archiv TJ Bořetice

Rubrika pro děti

Vánoce jsou tady!

Už se určitě stejně jako já, nemůžete dočkat Štědrého dne! Tak abychom si to čekání zkrátili, mám tady pro Vás malý adventní kalendář.

21. 12. Vytvoř svou vlastní Vánoční pohlednici a pošli ji někomu

22. 12. Vybarvi si zimní obrázek

23. 12. Zeptej se dědy, babičky na jejich Vánoční zážitek z dětství a pošli nám jej na webboretice@seznam.cz

24. 12. Kolik bude hořet svíček na adventním věnci?

Vyprávějte si, jak se slaví Vánoce v jiných zemích. Pak si vymyslete svou vlastní, s bláznivými tradicemi

Text a ilustrace: Kateřina Sadílková

NAPSALI NÁM

Vážení členové redakční rady časopisu Bořetické listy, již mnoho let mě „dráždí“ socha kvasinky mezi bořetickými sklepy. V reklamních textech se o ní říká, že je tam vyobrazena dělicí se kvasinková buňka. Není to pravda, i když zobrazené buňky jsou docela zajímavé.

Jsem penzionovaný profesor lékařské biologie a po celou profesní kariéru (1963–2015) jsem se zabýval biologií kvasinek. Studovali jsme strukturu kvasinkových buněk, buněčný cyklus, funkci buněčných organel a celou řadu dalších vlastností. V letech 1968–2000 jsme měli k dispozici přístroj na mrazové lámání a publikovali jsme výsledky v mnoha odborných časopisech. Socha kvasinky, která je umístěna na jednom ze sklepů na Kraví hoře, je zhotovena podle obrázku kvasinkové buňky preparované právě technikou mrazového lámání (angl. freeze fracturing). Je docela možné, že předlohou byl některý z našich obrázků, i když bych to nepoznal – na našem ústavě jsme zhotovili několik tisíc podobných fotografií a podílelo se na nich několik mých kolegů. Nakonec na tom vůbec nezáleží.

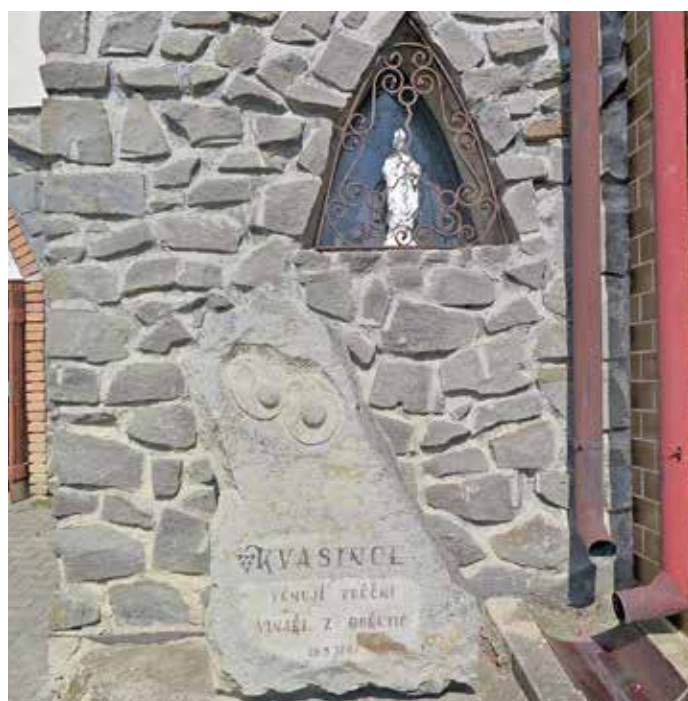

Pučící kvasinková buňka

Jsem samozřejmě hrdý, že si bořetičtí vinaři na kvasinku vzpomněli a dokonce jí vystavěli pomník. Myslím, že to běžný turista nepozná, zda se jedná o jednu nebo dvě buňky, ale asi by měl být někde uveden přesný (vědecký) popis. Napadlo mě, že by se Bořetické listy mohly k soše kvasinky vrátit a třeba uvést pár zajímavostí o vinných kvasinkách. Nechci se vnucovat, ale mohl bych takový článek připravit, dokonce bych to udělal rád. Budu Vám vděčen, když se k tomuto návrhu vyjádříte,

Srdečně zdraví

Augustin Svoboda

Památník na Vinckově náměstí

Víno z kyselých hroznů

Oldřich Damborský

I z kyselých hroznů
trablů
se dá udělat šumivé víno
závratí,
chce to jen do hrsti
vzít rozum
a srdce pocukrovat
něžným blues,
jež čekají na její touhu
nepovinnou,
zase se gejízír burčáku
radosti
k tobě navrátí...

V půlnoční zimě

Oldřich Damborský

Ledňáček sedí na dubové větvi
vrány krákají na starém akátu,
Na Hromnice se lomí zima vedví
někde v dálce slyším jarní kantátu.

Stravinského Svěcení jara houslemi,
jež hrají dlouhými březovými vlasci,
přešli jsme zimy krutými strážněmi
a přece nejsme hrubí, ale jemně hebcí.

Dej havraní hlavu na má ocelová ramena,
přimkni se k mému drátěnému srdci blíž,
už víš, co Dát a brát mezi námi znamená,
láska je i v zimě k hvězdám skleněná zdviž.

Fotogalerie

Turnaj minipřípravky, foto J. Michna

Ani letos se hody neobešly bez máje, foto J. Michna

Trénink minipřípravky, foto J. Michna

Hody to byly krásné, foto M. Topolář

V sobotu před hody proběhlo Předhodovní zpívání, foto J. Michna

Letošní staří stárci, foto M. Topolář

Fotogalerie

V neděli na hody přselo, foto M. Topolář

Hodové pondělí patří zavádce, foto M. Topolář

Úterní průvod, foto M. Topolář

Úterní sólo osáci, foto M. Topolář

Mikulášská družina, foto SDH Bořetice

Se sv. Mikulášem se děti potkaly před kostelem, foto J. Michna

Spadané kaštiny

Oldřich Damborský

Zlaté listí padá na cestu v aleji,
kaštiny se na té cestě válejí
pro potěchu malých dětí
neboť pro ně to není žádné smetí,
udělají si z nich a špejlí koníka,
je tu podzim a žádná panika...

DŘEVOPRODEJ VALENTA

PŘEKLIŽKY, sololit
PALUBKY, podlahy
OSB, terasy
HRANOLY na pergoly
HOBL. hranolky, plotovky
INTERIÉROVÉ DVEŘE

NAŠE SLUŽBY: formátování
hoblování, doprava

 602 551 499
PRUŠÁNKY 188

Prodejní doba: Po - Čt 7.30 - 16.00, Pá 7.30 - 15.00

SBĚR ŽELEZNÉHO ŠROTU

AKTUÁLNÍ INFORMACE NALEZNETE JIŽ BRZY
NA WEBU A FACEBOOKU OBCE A SDH BOŘETICE.

9. 4. 2022 V BOŘETICÍCH

POŘÁDÁ SDH BOŘETICE

PRO SVÉ KLIENTY AKTUÁLNĚ HLEDÁM:

Menší rodinný dům –
může být k rekonstrukci
(2+1, 3+1)

Byt, alespoň
po částečné
rekonstrukci
pro tříčlennou
rodinu

Rekreační objekty
(apartmány, vinné
sklepy, chaty a chalupy)

Ornou půdu pro
hospodaření nebo
samostatné vinice

Stavební pozemek
250 m² a větší

Větší RD k užívání
bez nutných investic
(3 pokoje a větší)

Vinný sklep, nejlépe
s ubytováním pro 4
a více osob

**FIN
REAL
INVEST**

Jan Vystoupil

jan.vystoupil@finrealinvest.cz
www.janvystoupil.cz
+420 774 999 016

POZEMKY

DOMY

BYTY

SKLEPY

BEZPEČNÝ PRODEJ VAŠÍ NEMOVITOSTI POMOCÍ PROFESIONÁLNÍCH VIDEOPROHLÍDEK

EVROPSKÁ UNIE
Fond soudržnosti
Operační program Životní prostředí

Ministerstvo životního prostředí

Výstavba kanalizace a ČOV v obci Bořetice

Tento projekt je spolufinancován Evropskou unií – Fondem soudržnosti
v rámci Operačního programu Životní prostředí.

Předmětem podpory je výstavba kanalizace
v délce 12,52 km a výstavba ČOV o kapacitě
2 300 EO. Realizací projektu bude možno
připojit 1 333 EO na vyhovující ČOV a
odstranit znečištění 52,11 t/rok CHSK_{Cr}.

Celkové způsobilé výdaje: 149 980 157 Kč

Celkové způsobilé výdaje očištěné o příjmy: 112 485 117 Kč

Dotace EU: 95 612 350 Kč (85 %)

Příspěvek příjemce podpory: 16 872 767 Kč (15 %)

Datum zahájení realizace projektu: 23. 9. 2020

Datum ukončení realizace projektu: 31. 7. 2023

Řídící orgán: Ministerstvo životního prostředí

Zprostředkující subjekt: Státní fond životního prostředí ČR

Příjemce dotace: Obec Bořetice

Realizační firma: Sdružení Bořetice – EVT Stavby s.r.o.,
OHL ŽS, a.s.

Zpracovatel PD: VK CAD s.r.o.

Zajištění TDI a BOZP: VRV a.s.

ČISTOTA
VODY

KVALITA
OVZDUŠÍ

ZPRACOVÁNÍ
ODPADU

OCHRANA
PŘÍRODY

ENERGETICKÉ
ÚSPORY

jihomoravský kraj

VÝSTAVBA KANALIZACE A ČOV V OBCI BOŘETICE

**Tento projekt je spolufinancován z finančních prostředků
jihomoravského kraje ve výši 8.479.400 Kč**

celkové způsobilé výdaje 149.980.157 Kč

dotace EU 95.612.350 Kč

příspěvek příjemce podpory 16.872.767 Kč

datum zahájení 23. 9. 2020

datum ukončení 31. 7. 2023

Bořetické listy č. 3/2021

Periodický tisk územního samosprávného celku. Vychází nepravidelně. Vydává Obec Bořetice, IČO: 283037. Registrováno MK ČR E 11 764.
Redakční rada: František Petrásek, Lenka Bukovská, Ivana Macháčová, Lenka Grůzová, Václav Petrásek, Klára Otáhalová, Lucie Dufková, Jiří Michna
Příspěvky a náměty posílejte na e-mail: webbořetice@seznam.cz. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky krátit.
Výtisk zdarma. Neprošlo jazykovou úpravou. Datum příští uzávěrky: 4. 3. 2022.
Grafická úprava: Mirek Chudík. Tisk: Graweb s.r.o.